

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ: Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐτησίως δραχμὰς 6 — Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα χρυσᾶ 7

Ἔτος Γ'

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ὁδὸς Κλεισθένους ἀριθ. 3 ἔπισθεν Δημαρχίας

Ἀριθ. 11 καὶ 12

1 Σεπτεμβρίου — 1 Ὀκτωβρίου 1900

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Φ. ΚΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Λέων Καλλέργης· δράμα ἀνέκδοτον Ἀχιλλέως Παράσχου. —
Ἰωάννα διήγημα τοῦ Ἰταλοῦ De - Amicis. — Μοιρολόγι· (ποίημα)
Λιμιλίου Παράσχου. — Εἰς τὰς Κορυφάς· ἐκ τῶν διηγημάτων τοῦ
Ἀλεξάνδρου Ραγκαβῆ. — Ἡ Δαίτη μου· Ν. Α. Λαμπροπούλου.
— Ἀπὸ τοῦς Μαγνήτες· ποιημῆτις Θεασ. Ζωῖσπούλου. — Ἡ Πλημ-
μύρα· Αἰμιλίου Ζολᾶ. — Ὁ Φόβος τῆς Ἀτιμώσεως· ὑπὸ Ἀντωνίου
Γ. Μαυρουκάκη. — Γνώμαι - Σκέψεις. — Μηνιαία Ἐπιθεώρησις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

1900

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑΣ ΕΝ ΣΥΡΩ

«Ο ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΣ» παρὰ τὸν ἄγ. Νικόλαον

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΡΟΥΒΙΝΕΤΗ

Ὁ κ. Φίλιππος Ρουβινέτης καλλιτέχνης, φιλόκλλο, επιπλοστόλος ἐπὶ μακρὰν σειράν ἐτῶν ἐργασθεὶς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, τελειοποιηθεὶς δὲ εἰς τὰ μεγαλύτερα ἐργαστὰ σα τῆς Εὐρώπης καὶ Αἰγύπτου ὡς ἐν Maison Mentons fils ἐν Μοσκαλίᾳ, Georges Alberte ἐν Λιβόρνῳ καὶ Ἰω. Λάππα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, συνέστησεν λαμπρὸν κατὰστημα ταπετσαρίας ἐν Σύρῳ κατασκευάζων τὰ τελειότερα εἶδη ταπετσαρίας, ἅτινα ἐφάμιλλα ὄντα πρὸς τὰ εὐρωπαϊκὰ κατέλαβον τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὰ πολυτελῆ σαλόνια τῆς Σύρου. Δὲν στολιζέται σπῆτι Συριανὸν καλὰ ἂν δὲν προμηθευθῆ τὰ ἐπιπλά του ἐκ τοῦ καταστήματός τοῦ κ.

Φιλίππου Ῥουβινέτη.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ» ΕΝ ΤΡΙΚΚΑΛΟΙΣ

ΓΕΩΡΓ. ΚΡΕΒΟΥΡΗ ἢ ΠΛΑΤΩΝΑ

Δωμάτια εὐάερα καὶ ἐπιπλωμένα καλῶς, περιποιήσεις καὶ ὑπηρεσία προθυμοτάτη, καθαριότης ἄκρα, θέσις μαγευτική.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ Σ. ΚΟΥΤΣΙΚΕΑ

ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ, ἐπὶ τῆς πλατείας

Κεθαρὰ ὑλικά μαγειρική ἔκτακτος οἴνοι διάφοροι.

Δ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γυναικολόγος-Μαιευτήρ.

Ὁδὸς Ἀγίου Κωνσταντίνου 4 (Πλατεία Ὀμονοίας)

Δέχεται 8-9 π. μ. καὶ 2-3 μ. μ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ

ΔΙΟΝ. ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀπαντα τὰ φάρμακα, μεγάλη παρακαταθήκη, τελεία συλλογὴ Spesialités.

Ἐνδυματοπωλεῖον

ΔΗΜ. Ε. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν Καλάμαϊς ἐπὶ τῆς Κάτω Πλατείας.

Ἐτοιμα ἐνδύματα καὶ ὅλα τὰ ἀνδρικὰ εἶδη εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΤΟ ΑΛΗΘΕΣ ΚΑΙ ΓΝΗΣΙΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Θ. Γ. ΧΑΛΚΩΜΑΤΑ

Ὁδὸς Σταδίου 39.—Ράπτου τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου

Πλουσία συλλογὴ ὑφασμάτων Ἀγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν, ὑφάσματα διὰ πανταλόνια τελευταίου συρμοῦ.

εἰδικότης διὰ γυναικείας ζακέτας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΕΑΚΑΚΗΣ

Προμηθευτὴς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Προίκιπος

Γεωργίου

καὶ τοῦ Ρωστικοῦ στρατοῦ καὶ στόλου

ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ πλατεία Σαντριβανίου.

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ἀνδρεαδάκη εὑρίσκονται ἅπαντα τὰ ἐδώδια, σαλάμα, ζαμπόνια, μουρταδέλαι, ἀστακοί, τόνοι, σαρδέλλαι, σονσερβὲς αἰσθητικά, βούτυρα Ρωσικὰ καὶ Ἑλβετικὰ, μπισκουίτ σοκολάτα, ποτὰ εὐρωπαϊκὰ καθὼς καὶ βότια ποῦρα κλπ. Ὅ,τι ζητήσητε θὰ τὸ εὑρητε εἰς τὸν Ἀνδρεαδάκη.

Γ. ΦΑΚΙΡΗΣ

Παραγγελιοδόχος ἐν Σύρῳ.

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ Η ΕΛΛΑΣ ΕΝ ΡΕΘΥΜΝΗ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΛΑΧΑΝΙΔΑΚΗ

Ὁδὸς Τσάρου 115

Καφῆδες καθαρὸς, ποτὰ εὐρωπαϊκὰ, σφαιριστήριον καινουργές, καθαριότης ἄκρα καὶ περιποιήσεις, ὅλαι αἱ Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες. Ἡ Ἑλλάς εἶναι τὸ ἐντεκντήριον ὅλης τῆς νεολαίας τοῦ Ρεθύμνου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΗΛΟΣ

Ὁδοντοίατρος-χειρουργός

Διπλωματοῦχος τῆς ἐν Νεαπόλει ὀδοντοιατρικῆς σχολῆς ἐξάγει ἀνόδυνως ὀδόντας, κατασκευάζει τοιοῦτους τελειοτάτου συστήματος. Τιμαὶ λογικαί.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΡΕΤΣΙΝΑ

Ἐν Καλάμαϊς Χρῆστου Γ. Τζαβάρα

Ἀπαντα τὰ εἶδη τῶν ἐργοστασιῶν ἀδελφῶν Ρετσίνα πωλοῦνται χονδρικῶς ἤτοι νήματα λευκὰ, χρωματιστὰ ἱράσματα βαμβυκερὰ (δάχλα), ὑφάσματα ὀλόμαλλα καὶ καλλομβάμβακα, διὰ φορέματα κυριῶν διάφορα πανιά.

Ὁ νευρολόγος ἰατρός κ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΥΡΟΥΚΑΚΗΣ Ὁδὸς Σατωβριάνδου 16

Δέχεται 10-12 π. μ. καὶ 4-6 μ. μ.

ΡΑΦΕΙΟΝ Δ. ΧΑΡΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Αἰόλου 118

Τελειοτάτη ἐφαρμογὴ γούστο ἀπαράμιλλον.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΙΔΗΡΙΚΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΠΟΥΛΟΥΓΟΥΡΑ & Α. ΚΟΣΚΙΝΑ

ΑΘΗΝΑΙ, Ὁδὸς Αἰόλου 132

Σιδηρικά οἰκοδομῶν, μαγειρικά σκεύη, κλειδαριῆς διαφόρων εἰδῶν καὶ ποιότητων.

Καινέτα ἀμερικανικοῦ συστήματος favorit. Τελειότατα, οἰκονομικά, ἀκίνδυνα.

Μουσαμάδες, ὄπλα κυνηγετικά, φίλτρα μῆλοι καφέ Κων/πόλεως.

Ἐθονία ἀπίστευτος

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΒΡΟΝΤΑΚΗ

ΕΝ ΡΕΘΥΜΝΗ (ΚΡΗΤΗΣ) Ὁδὸς Τσάρου 15

Τὰ τελειότερα, καὶ κομψότερα, καὶ στερεότερα ὑποδήματα κατασκευάζουσιν οἱ ἀδελφοὶ Βροντάκη ἐκ τῶν καλλιτέρων δερμάτων τῆς Γαλλίας, λουστρίνια, καμπλοδέρματα, τελατίνια, βιδέλα, σαγρέδες καθὼς καὶ γυναικεῖα μπότες κουμποτέδες καὶ μὴ γόβες καὶ σκαρπίνια. Ὅσοι θέλετε νὰ συνεννῶνῃ τὴν κομψότητα μὲ τὸν στερεότητα σπεύσατε εἰς τοὺς ἀδελφούς Βροντάκη.

Μία μόνον ἐπίσκεψις πείθει.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΤΟ ΡΕΘΥΜΝΟΝ ΜΙΧ. ΒΕΝΕΤΑΚΗ

ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ Ὁδὸς Ποιέ.

Καθαρὰ ὑλικά κρέατα ἐκλεκτὰ καθὼς καὶ πεφημισμένον χοιρίδιον σουβλάς· καθαριότης ἄκρα καὶ περιποιήσεις.

Κ. ΚΟΚΚΑΛΑΜΗΣ ΔΕΡΜΑΤΕΜΠΟΡΟΣ ΕΝ ΘΗΡΑ

Δέρματα Γαλλικὰ καὶ ἐγγχώρια τῶν καλλιτέρων ἐργοστασιῶν, μεγάλην παρακαταθήκη.

ΑΛΕΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ Ν. Ι. ΠΕΛΕΚΗ ΕΝ ΘΗΡΑ

Ἄλευρα, σμιγδάλια, φαρίνες ὄλων τῶν τιμῶν καὶ ποιότητων.

ΙΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Ἔτος Γ'

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἀριθ. 11 καὶ 12

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

Ἐπιτομικοῦ Δο. 6 — Ἐξωτερικοῦ Φρ. γρ. 7

1 Σεπτεμβρίου — 1 Ὀκτωβρίου

Κ. Φ. ΚΛΑΔΟΣ

† ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΠΑΡΑΣΧΟΥ

ΛΕΩΝ ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ

ΔΡΑΜΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΕΝΤΕ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΣΚΗΝΗ Β'

Ὁ Ἰππότης

Νὰ ἔχω τὴν εὐχὴν τῆς, ἀγνοῶ κ' ἐγώ! (παρατηρῶν αὐτήν).

ὦ, τί πλουσία κόμη! ποῖοι ὀφθαλμοί...!

Γυνὴ τοιαύτη μόνη; ὡς κυνάρισσος

τὸ σῶμά τῆς ὑψοῦται! τὸ αἰθέριον

Ἵψοῦται θελιμμένη!...

Ἡ Προδωπιδοφόρος

Πλὴν ἱππότη μου, ἀνάστημα τοιοῦτον ἔχουσι πολλοί...

Ὁ Ἰππότης (μειδιῶν)

Ἡ μία κἂν... Νομίζω θέλετε αὐτὸ νὰ εἴπητε;

Εἷς προδωπιδοφόρος

Αἶ, φίλοι! θεωρήσατε, εἰς τὴν μεμονωμένην ἐκεῖ Γόνδολαν, τὸν σύννουον κωπηλάτην, ὅστις προχωρεῖ.

(Πάντες στρέφουν πρὸς τὸν δεικνυόμενον μέρος, ἰδίως ἡ ἐνδεδυμένη ὡς μοναχὴ. Φαίνεται Γόνδολα παρ' ἑνὸς μόνου κωπηλατοῦ μένῃ, προσέρχεται βραδέως).

Τινὲς

Ὁ Λέων!

Εἷς Προδωπιδοφόρος

Τοῦ Καλλέργη ὁ ἀνεπιός.

κ' υἱὸς θετὸς εἰσέτι· εἰς τὸν θεῖόν του

Ἀλέξιον Καλλέργην, τὸν νεώτερον,

ἢ Κρήτην πᾶσα κλίνει εἰς ὑποταγήν.

Εἷς Ἰππότης

Ὁ ἴδιος· ὦ πόσον μελαγχολικῶς

κωπηλατεῖ· ἰδέτε ἀποσύρεται.

Λέων (ἀποσυρόμενος καὶ κατ' ἰδίαν)

Αὐτοί, Πατρίδα ἔχουν καὶ ἀγάλλονται· (ἐξαρκνίζεται)

Εἷς Προδωπιδοφόρος

Πόσον ὁ Ἕλλην οὔτος εἶναι θελκτικός!

Λος Ἰππότης

Ἐν ἔτος τὸν φιλοξενεῖ ἡ χώρα μας καὶ ἐν ἔτος οἱ γλυκύτεροι τῶν ὀφθαλμῶν, δορυφοροῦν τὸν ξένον τοῦτον ἥλιον

κατέχει τὰς καρδίας τῶσων καλλωνῶν!

(Στρεφόμενος πρὸς τινα κυρίαν)

Τί λέγετε, Σινιόρα...

Ἡ Κυρία

Πάντοτε ζητοῦν, νὰ μάθωσιν οἱ ἄνδρες τι δυσάρεστον...

Βος Ἰππότης

Καὶ ὅμως μάτην κατ' αὐτοῦ τοξεύεται τὸ πῦρ τοσοῦτων νέων ὀφθαλμῶν· αὐτός, καρδίαν, οὔτε σάρκα δὲν θὰ ἔλαβε.

Διέρχεται ἐν μέσω τοῦ τερπνοῦ πυρός, ψυχρός, συννεφωμένος, βλέπων ὄνειρα με ὄμματ' ἀνοιγμένα καὶ μελαγχολῶν.

Αἱ ἑορταί μας πᾶσαι, τὰ θεάματα αἱ τόσαι λιτανεῖαι καὶ οἱ κῶμοί μας, ἢ πρὸς αὐτὸν τὸν Δόγη περιποιήσεις καὶ αἱ θωπεῖαι τῶσων αἰθουσῶν λαμπρῶν, εἰς τὴν ψυχὴν του χάριν δὲν εὑρίσκουσι.

Ἡ ἀλαζὼν ψυχὴ του μένει ἀκαμπτος· γνωρίζουν τὸνομά του ὄλ' οἱ πένητες, χρυσὸν τοὺς δίδ' ἢ χεῖρ του, καὶ μειδίαμα τὸ στόμα του. ἄλλ' οὔτοι πάντες προτιμοῦν καὶ τοῦ χρυσοῦ ἀκόμη τὸ μειδίαμα!

Ἡ ἀλαζὼν ψυχὴ του μένει ἀκαμπτος· γνωρίζουν τὸνομά του ὄλ' οἱ πένητες, χρυσὸν τοὺς δίδ' ἢ χεῖρ του, καὶ μειδίαμα τὸ στόμα του. ἄλλ' οὔτοι πάντες προτιμοῦν καὶ τοῦ χρυσοῦ ἀκόμη τὸ μειδίαμα!

Ἡ ἀλαζὼν ψυχὴ του μένει ἀκαμπτος· γνωρίζουν τὸνομά του ὄλ' οἱ πένητες, χρυσὸν τοὺς δίδ' ἢ χεῖρ του, καὶ μειδίαμα τὸ στόμα του. ἄλλ' οὔτοι πάντες προτιμοῦν καὶ τοῦ χρυσοῦ ἀκόμη τὸ μειδίαμα!

Ἡ ἀλαζὼν ψυχὴ του μένει ἀκαμπτος· γνωρίζουν τὸνομά του ὄλ' οἱ πένητες, χρυσὸν τοὺς δίδ' ἢ χεῖρ του, καὶ μειδίαμα τὸ στόμα του. ἄλλ' οὔτοι πάντες προτιμοῦν καὶ τοῦ χρυσοῦ ἀκόμη τὸ μειδίαμα!

Λος Προδωπιδοφόρος

Ἄλλὰ κ' ἐκεῖνος, ὅστις τὸν ἀκολουθεῖ ὡς ἡ σκιά τὸ σῶμα, παντοῦ, πάντοτε, ὁ ἔχων τὴν ἰδίαν στέγην μετ' αὐτοῦ, γνωρίζετε τίς εἶναι;

Τινὲς

Ἄ, ὁ Συννεφιάς!

Λος Ἰππότης

Συννεφον νὰ τὸν πάρῃ! Naί ὁ Συννεφιάς· μὰ τὸν Χριστόν! τί μέγας ἀσχημάνθρωπος· τί θέλει αὐτ' ἢ ἄρκτος μετ' ὄργουρῶν ἀστέρα τῆς πρωίας; φέρει ἐνδύμα τῶν χωρικῶν τῆς Κρήτης ἀλαζονικῶς, τοῦ Δόγη ὡς νὰ φέρῃ τὴν λαμπρὰν στολήν...

Ἄγανακτῶ μεγάλως ὅταν θεωρῶ νὰ φέρηται οἰκείως μετ' ὁ Λέοντα.

Ἄγανακτῶ μεγάλως ὅταν θεωρῶ νὰ φέρηται οἰκείως μετ' ὁ Λέοντα.

Ἄγανακτῶ μεγάλως ὅταν θεωρῶ νὰ φέρηται οἰκείως μετ' ὁ Λέοντα.

Ἔτερος

Οἰκείως ; καὶ δὲν λέγεις τί πλεיותרον ;
Καὶ τὸν χλευάζει ἔτι !

Ἔτερος

Εἶναι θαυμαστόν,
ἢ ἄρκτος νὰ χλευάζη πρίγκηπα σχεδόν.

Βος Ἰππότης

Ἄλλὰ ἢ ἄρκτος αὕτη καθὼς λέγουσιν
οἱ φωτισμένοι ἄνδρες—ὅσοι δηλαδὴ,—
γνωρίζουσιν ἢ ἄρκτος πῶς δασύνεται
ὅτι φιλοῦται ἤθελον νὰ σᾶς εἰπῶ,
οἱ ἄνδρες οὗτοι πάντες τὸν κηρύττουσι,
πολύ πεπαιδευμένον !

Εἷς Προσωπιδόφορος

Κ' εἶρων τραχύν.

Ἔτερος

Ναί· σαρκαστής ! Ὅποιαν χλευῖν πάντοτε,
τὰ πελιδνά του χεῖλη ἐκτοξεύουσι !
Τὸ ἐγχειρίδιον ἐχθροῦ βραδύναντος,
ποτὲ δὲν τραυματίζει ὡς ἢ γλῶσσά του
καὶ λέγουσιν ὅτι καὶ τὸν Λέοντα αὐτόν,
ὁ εἶρων οὗτος ὁ ἀκαταπόνητος,
πολλάκις ἐπιπλήττει !

Βος Ἰππότης

Ὅμως δι' αὐτὸν
γνωρίζει ν' ἀποθάνῃ· παίζει τὸ σπαθὶ
ἐκεῖνος, καθὼς παίζει καὶ τὴν γλῶσσάν του.
Εἶχον σταλῆ εἰς Κρήτην πρό τινος καιροῦ
μὲ λογχοφόρον σῶμα· τὸ γνωρίζετε·
κάτω ἐκεῖ οἱ ἄγριοι Ἰθαγενεῖς,
ποτὲ δὲν ἠσυχάζουν, ὡς ἢ θάλασσα....

Εἷς ἔν ποτε χωρίον διεσκέδαζα
μὲ ἀγαθοὺς συμπότας· πλὴν εἰς τὴν μικρὰν
πλατεῖαν τοῦ χωρίου, συνεπλάκησαν
μετὰ τῶν ἐγχορίων Βενετοὶ τινες,
διότι τὰς γυναῖκας τῶν Ἰθαγενῶν
ἐξύβριζον· ὀργίλοι πλὴν οἱ σύζυγοι
μανιωδῶς ὀργισθέντες, τοὺς εἰδραν....
Ἄλλ' ὅμως ὀργισθέντες τότε καὶ ἡμεῖς
—τὸ λέγω μετ' αἰσχύνης—ἐκτυπήσαμεν
μὲ ξιφὸς καὶ μετ' αἰσχύνης σμῆνος ἄοπλον
καὶ δύο-τρεις νομίζω ἐφονεύσαμεν....

Ὁ λέων ἀπὸ θήραν τότε ἤρχετο·
τὴν ἄνισον ἐκείνην συμπλοκὴν ἰδὼν,
τὸ ξιφὸς σπᾶ καὶ ῥίπτεται ὡς θύελλα,
μόνος αὐτὸς καθ' ὄλων ἐμμανῶς βοῶν !

Ἄ, τότε ἐπεθύμουν νὰ ἐβλέπατε
τὸν Λέοντα Καλλέργην... ἦρωσ. φίλοι μου ;
Καθὼς εἰς τὰς αἰθούσας μελαγχολικῶς,
δὲν μειδιᾷ ἢ μάχη ὅταν μαίνηται,
κ' ἢ νεαρὰ μορφὴ του καὶ περικαλλῆς,
τοῦ Ἄρεως λαμβάνει τὴν τραχύτητα....
Τὸ ξιφὸς του δὲν εἶναι σίδηρος ἀπλῶς·
εἶν' ἐμψυχον ἐκεῖνο· ζῆ, μισεῖ, κτυπᾷ
συστρέφεται ὡς ὄφις καὶ ὁ θάνατος
ἀκολουθεῖ ὀργίλως πᾶσαν λάμπην του !

Καλογραῖα (ἰδίχ)

Ἄ, ὁ Λέων μου, ἃ Λέων !

Βος Ἰππότης

Ναί, τοὺς Βενετούς,
δὲν ἀγαπᾷ ἐκεῖνος ὡς ὁ θεὸς του·
τὸ μῖσος τῆς ψυχῆς του κατενόησα,
ἀπὸ τῶν κτυπημάτων τὴν σφοδρότητα....
Πληγώσας εἶχε δύο ῥίψη κατὰ γῆς
καὶ ἤδη κατὰ τρίτου ἠκοντίζετο,
ὄτ' ὤρμησα λυσσώδης ἐναντίον του.

« Ἐδῶ ! Γραικύλε », εἶπον· « Φράγκε », ἔκραξε,
καὶ ἐτόνισε τὴν λέξιν, ἣν ἐπρόφθερον
ὑβριστικῶς τοσοῦτον, ὥστε κατ' αὐτοῦ
ἐπέπεσα ἀγρίως καὶ ἐρυθριῶν. .
ἀνθώρμησεν ἐπίσης, μ' ἐτραυματίσσε
κ' εἰς τοὺς λοιποὺς ἐστράφη· αἰσχυνόμενοι
οἱ ἰδικοί μας τότε συνησπίσθησαν,
ιδόντες ὅτι τόσην ὥραν τοὺς κτυπᾷ
εἰς μόνος, καὶ ὁ Λέων θὰ ἀπέθνησκεν,
ἂν τὴν στιγμὴν ἐκείνην δὲν ἐπήρχετο
ὡς κεραυνός, ὡς θύελλα, ὁ Συννεφιάς !
ὁ βούβαλος, ἢ ἄρκτος, καθὼς λέγεται....

Ἄ, βούβαλοι ἂν ἦσαν ὄλ' οἱ Βενετοὶ
καθὼς ἐκεῖνος εἶναι. ἄπασαν τὴν γῆν
ὁ πτερωτός μας Λέων θὰ ἐσκίαζεν·
ἀνέτρεψε τὰ πάντα ἢ ὀρμὴ αὐτοῦ,
ἐπλήγωνεν ἢ χεῖρ του καὶ ἢ γλῶσσά του·
τὸν Λέοντα καλύψας μὲ τὸ στήθος του.
ἐτραυματίσθη ἀντ' αὐτοῦ... ἀλλ' ἢ πληγὴ
ἐκεῖν' ἢ ὀλεθρία μᾶς ἀπώλεσεν·
τοῦ αἵματός του ἢ ὀσμὴ τοῦ ἔδωκε
νέαν ἰσχὺν καὶ λύσαν... τί πολυλογῶ !
ὁ Λέων καὶ ὁ Συννεφιάς ἐνίκησαν.

Κόμης Μαρτίνος (ἐνδεδυμένος ὡς Ἰουδαῖος)

Ἄ, ὡς τοὺς ἐπαινεῖτε, ἂν ἐμάχεσθo,
γενναῖέ μου ἰππόττα... .

Βος Ἰππότης

Τοκογλίψε μου,
τὴν προσωπίδα μὲ τὴν γλῶσσάν σας ὀμοῦ,
τὴν ἀποσπᾷ ἢ χεῖρ μου, τὸ γνωρίζετε ;
Ὅστις ἐχθροὺς γενναίους ἐπαινεῖ, αὐτὸς
καὶ μάχεται γενναίως, τέκνον Ἰσραήλ !

Κόμης Μαρτίνος

Ἄλλὰ κ' Ἰσραηλίται θὰ ἠδύναντο,
ἰππότα μεγαλόφρων νὰ νικῆσωσι
δύο Γραικύλους μόνον... .

(Ἡ ὡς Καλογραῖα ἐνδεδυμένη, ἣτις ἐπρόσσεχε κατ' ὄλων τὸν διὰ
λογον, πλησιάζει αἰφνης καὶ βράζει τὸν κόμητα Μαρτίνον ἀνα-
κράζουσα).

Εἶθε ἄτιμος !

Κόμης Μαρτίνος (ὀρμῶν κατ' αὐτῆς)

Ἐμε κτυπᾷς, ἀθλία !

Λος ἰππότης (χωλῶν αὐτὸν)

Πῶς ἀναίσχυντε ;
τὴν χεῖρά σου ἐγείρεις κατὰ γυναικός !

Πολλοὶ

Εὐγε, γενναία κόρη.

Ἔτεροι

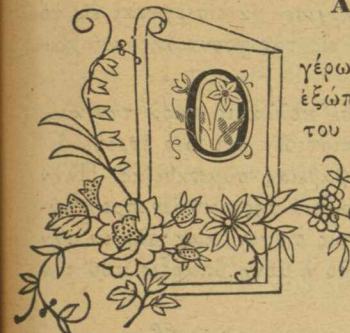
Εἶδες ράπισμα ;...

(ἀκολουθεῖ)

ΙΩΑΝΝΑ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΥ DE-AMICIS

(Μετάφρασις Θρασ. Ζωσιπούλου).

Ἄ
γέρω-Μαρτίνος ἐκλήθητο εἰς τὴν
ἐξώπορταν τοῦ ἀγροτικοῦ σπητιοῦ
του ὄλωσ ἀφρημένοις ἀκροώμενος
τοὺς πυροβολισμούς ; πῶ
ἀπ' τὸ πρῶτ' ἀντήχουν ἀπὸ
μακρὰν. Ἐπολέμουν ἐκεῖ
κάτω κατὰ τῶν Αὐστρια-
κῶν καὶ οἱ ἀνεψιοὶ του ἀπὸ
χθὲς δὲν εἶχον ἐπιστρέψει
στὸ σπῆτι.

Κουρασθεῖς νὰ τοὺς περιμένῃ ὁ γέρων ἐσηκώθη, καὶ ἀφοῦ
ἐπέρχετο τὸν κῆπον ἐπροχώρησε πρὸς τὸ μέσον τοῦ δρόμου.
Ἄλλὰ δὲν εἶδε τίποτε ἄλλο παρὰ μόνον τὸν ἔρημον δρό-
μον πῶ ἐχάνετο λευκάζων ἀνὰ μέσον τῶν πεδιάδων.

Τότε διηυθνήθη πρὸς τὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου, ὅπου εἶ-
χον συναχθεῖ πλῆθος χωρικοί.

Οὐδεὶς ἐγνώριζε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μάχης.
Ἄλλοι ὠμίλουν περὶ νίκης ἄλλοι περὶ ἤττης.

Ὁ Μαρτίνος ἠκραστήθη ἐπ' ὀλίγον χωρὶς νὰ εἰπῇ λέξιν,
εἶπειτα ἀνεσήκωσε τοὺς ὤμους, ἐστῆναξε καὶ ἐπέστρεψε σιγά-
σιγὰ στὸ σπῆτι μὲ χαμηλωμένην τὴν κεφαλὴν καὶ σταυρω-
μένους τοὺς βραχίονας...

Ὅταν ἐπλησίασεν εἰς τὴν θύραν παρουσιάσθη μία κόρη,
μία ὠραία μελαχροινή, ἕνα ἀπὸ τὰ δροσερὰ ἐκεῖνα λουλουδία
πῶ παράγει ἡ Λομβαρδικὴ πεδιάς.

Πλὴν ἡ πτωχὴ ἦτο κωφάλαος.
Μὲ ἕνα βλέμμα ἠρώτησε τὸν Μαρτίνον περὶ τῶν συμβαι-
νόντων. Ὁ γέρων τῆς ἔδωκε νὰ ἐννοήσῃ ὅτι δὲν ἐγνώριζεν
ἀκόμη τίποτε καὶ τῆς ἔνευσε νὰ ἠυρίσῃ στὸ σπῆτι.

Ἡ κόρη ὑπήκουσεν, ἐν ᾧ δύο δάκρυα χονδρὰ ἐκυλίοντο
ἀπὸ τοῦ ὀρθαλμοῦς τῆς.
— Φτωχὴ, Ἰωάννα ! ἐψιθύρισε συγκεκλιμένος ὁ γέρων.

Κατ' ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἠκούσθη καλπασμός ἐνὸς
ἵππου. Ὁ Μαρτίνος ἔτρεξεν εἰς τὴν αὐλόθυραν, καὶ ὅταν ὁ
ἵππευς ἐπλησίασεν, ἀνεγνώρισε τὸν Πέτρον, ἕνα ἀπὸ τοὺς δύο
ἀνεψιούς του.

— Τέλος πάντων ! ἀνέκραξεν ὁ Μαρτίνος. Ἄλλ' ὅταν
τὸν εἶδε νὰ καταβαίνει ἀπὸ τὸν ἵππον του καὶ νὰ προχωρῇ
πρὸς αὐτὸν ἄρωνος καὶ μὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, ἐν-
νοίωσε νὰ τοῦ σφίγγεται ἡ καρδιά....

— Δοιπὸν ; ἠρώτησε, « τί νέα μᾶς φέρνεις ;... »

— Εἶμ' εἰς χημένοι !... » ἀπεκρίθη μὲ θλίψιν ὁ νέος « Σὲ
μὴ ὥρα τὸ πολὺ οἱ Αὐστριακοὶ θὰ εἶνε ἐδῶ !... »

— Καὶ ὁ ἀδελφός σου ;... »

— Φτωχὴ Ἰκωθε !... » ἐψιθύρισεν ὁ νέος μὲ ἀπελπισίαν.
Ὁ ἀδελφός του ἐκοιμήθη τὸν αἰώνιον ὕπνον ἐκεῖ κάτω
μέσας εἰς μίαν χαρδάραν μὲ στήθος φρικωδῶς ξεσχισμένον,
ἀπὸ τὰς σφαίρας τῶν ἐχθρῶν.

Ὁ γέρων τὸ ἠνώησε καὶ συνέσφιγγε τὰς πυγμάς.
— « Θὰ τὸν ἐκδικήσωμεν ! » εἶπε μὲ φωνὴν ἀγρίαν· « Τώρα
τρέξε στὸ σπῆτι πάρε ὄλα τὰ τουφέκια καὶ τὰ πιστόλια
καὶ φέρε τα ἐδῶ. Οἱ ἐχθροὶ ἀναγκαστικῶς θὰ διαβῶν ἀπ'
ἐδῶ· σ' αὐτὸ τὸ μέρος πρέπει νὰ τοὺς προσμένωμεν.

— « Καὶ ἡ Ἰωάννα » ; ἠρώτησεν ὁ Πέτρος.

Ὁ Μαρτίνος ἀνκρίχασεν.
— « Εἶναι ἀνωφελὲς νὰ τὴν ἰδῶ » ἀπεκρίθη μὲ ὑπόκω-
φον φωνήν· « ῥίλησέ τὴν σὺ γὰρ μένα· τώρα δὲν τῆς μένει
πλέον ἄλλος προστάτης εἰς τὸν Κόσμον ἀπ' τὸν Θεόν... »

Εἰς τὸ μέρος πῶ εἶχε σταθῆ ὁ γέρων, εἰς τὴν γωνίαν τοῦ
κῆπου ἦτο ἕνας μικρὸς τοίχος, ὅστις ἐδέσποζε τῆς ὁδοῦ.

Ὁ Μαρτίνος ἐκχμεν ἐκεῖ μικρὰς πολεμιστρες. Ἀπὸ 'κεῖ
ἔπρεπεν αἰφνης νὰ τοὺς ἐπιτεθοῦν. Ἐπειτα ὁ γέρων ἐγονά-
τισεν. Τὰ χεῖλη του ἐκινουῦντο ἀτακτικῶς σχεδόν. Ἐραίνετο
προσευχόμενος. Ἀπὸ κειροῦ εἰς κειρὸν ἔδινε μίαν γλήγορη
ματιὰ εἰς τὸν δρόμον πέραν, διὰ νὰ ἰδῇ ἂν ἐραίνοντο οἱ
ἐχθροί. Ἐπειτα ἀνεσηκώνατο, περητῆρει γύρω τὸν κῆπον,
τὸ σπητάκι του, πῶ μὲλις διεραίνετο διὰ μέσου τῶν δέν-
δρων, καὶ βαθύς στεναγμὸς ἐξέφευγε τοῦ στήθους του.

Τέλος ὁ νέος ἐπέστρεψε κομίζων τέσσαρα τουφέκια καὶ
δύο πιστόλια. Τὰ ὄπλα ἐγεμίσθησαν καὶ ἐτοποθετήθησαν εἰς
τὰς πολεμιστρες.

Κανεὶς ἐκ τῶν δύο δὲν ὠμίλει.
— Καὶ ἡ Ἰωάννα ;... ἠρώτησεν ὁ γέρων μετ' ὀλίγον.

— Ἡ φτωχὴ !... Ἐννοίωσεν ὅτι ὁ Ἰκωθὸς ἐφρονεῦθη,
καὶ ἤθελε νὰ ῥθῆ μαζί μου, ἦτο πολὺ λυπηρὸν νὰ τὴν ἐβλε-
πες νὰ μὲ παρακλῆ ἔτσι μὲ τὰ χεῖρια δεμένα. Ἦτο σπα-
ραγμὸς καρδιάς !... Τὴν ἐρίλησα γιὰ τελευταία φορὰ καὶ
τῆς ἔνευσα νὰ μοῦ σέρῃ ἀπὸ τὸ μαγερεῖδ ἕνα τσεκούρι. Ἐ-
κείνη ἔτρεξε νὰ τὸ πάρῃ, καὶ τότε ἐγὼ βιαστικὰ ἔφυγα ἀρ'
οὐ ἐκλείδωσα τὴν πόρτα...

— Φτωχὴ Ἰωάννα... ἐψιθύρισε καὶ πάλιν ὁ γέρων.
Δὲν εἶπον τίποτε πλέον. Ὅλη των ἡ προσοχὴ ἦτο
ἐστραμμένη πρὸς τὸν δρόμον, πῶ ἐχάνετο λευκάζων ἀνὰ
μέσον τῶν πεδιάδων. Αἰφνης ἠκούσθη θόρυβος συγκεχυμένος,
ὅστις ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἠῤῥακεν.

— Νὰ τους !... εἶπον καὶ οἱ δύο σιγαλά.

Ἦτο πράγματι σῶμα Αὐστριακὸν ὅπερ ἐπροχώρει. Ὅταν
οἱ πρῶτοι ἄνδρες τοῦ σώματος ἐστράφησαν εἰς τὴν καμπὴν
τοῦ δρόμου, οἱ δύο λομβαρδοὶ ἀνταλλάξαντες βλέμμα ἐπυ-
ροβόλησαν. Ἐνας ἀξίωματικὸς καὶ ἕνας λογίας ἔπεσαν, καὶ
προτοῦ οἱ ἐχθροί, συγχυσθέντες ἀπὸ τὴν ἐξαφνικὴν ἐκείνην
προσβολήν, δυνήθουν νὰ ἐννοήσουν πῶθεν ἤρχοντο οἱ πυρο-
βολισμοί, δύο ἄλλαι σφαίραι ἐξήπλουν δύο Αὐστριακοὺς εἰς
τὸ ἔδαφος !...

Μὴ γνωρίζοντες οἱ Αὐστριακοὶ πόσοι ἦσαν οἱ ὀπισθεν τοῦ
τείχους κρυμμένοι, ἐστάθησαν.
Ἐπειτα ἠκούσθη δυνατὴ ὀμοβροντία, τὸ τεῖχος ἐγέμι-
σεν ἀπὸ σφαίρας, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἐπροχώρησαν ὀρμητικὸι ὑπὸ
τὰ βλήματα τῶν δύο ἠρώων, ἐκ τῶν ὁποίων οὐτε ἕν δὲν
ἐπήγγινε στὰ χημένα.

Ὁ γέρων ἐγέμιζε καὶ ἐπυροβόλει μὲ ἀπίστευτον ταχύ-
τητα.

Ὁ Πέτρος τὸν ἐμιμείτο θυμωσίως, καὶ οἱ δύο μαζί
ἐκεραυνοβόλουν τοὺς Αὐστριακοὺς καὶ τοὺς ἐσκέπαζον μὲ
σωστὸ χιλιὰς σφαιρῶν.

Ὅταν οἱ ἐχθροὶ ἐπλησίασαν ἕως πεντήκοντα βήματα ἀπὸ
τὸν τοίχον, ὁ Πέτρος χωρὶς νὰ παύσῃ νὰ πυροβολῇ, ἠρώ-
τησεν.

— Σὲ ὀλίγας στιγμάς οἱ ἐχθροὶ θὰ εἶναι ἐδῶ, τί θὰ κά-
νωμε ;...

— Ἐκχμες τὸ καθήκόν σου, παιδί μου. Μπορεῖς νὰ
φεύγῃς... .

— Καὶ σὺ ;...

— Ἐγὼ μένω !... Θέλω νὰ ἐκδικηθῶ ἀκόμη, καὶ θέλω
ν' ἀποθάνω ἐδῶ !...

— Κι' ἐγὼ !

— "Ε, τότε μείνε...

"Εσφιγγαν τὰ χέρια δυνατά-δυνατά.

"Ολίγα λεπτά ύστερον οί δύο ταπεινοί ήρωες ἐπολέμουν σῶμα πρὸς σῶμα με τούς Αὐστριακούς καί ἐπιπτον ὁ εἰς παρὰ τὸν ἄλλον ἐπάνω εἰς τὰ λουλούδια τοῦ κήπου!...

Β'

Γαλήνη ἐπιτάσιος εἶχε καλύψει τὸ ἀγροκήπιον· δὲν ἤκούετο πλέον παρὰ ὁ ἐλαφρὸς ψίθυρος τῶν φύλλων, λικνίζομένων ὑπὸ τῆς ἐσπερινῆς αἴρας.

Τὸ σπητάκι τοῦ Γέρω-Μαρτίνου ἐφαίνετο κοιμώμενον μέσῳ τῶν πορτοκαλλεῶν. Καί ὁμως ἓνα πλάσμα ἐζούσεν ἐκεῖ μέσῳ.

"Η Ἰωάννα. "Η δυστυχημένη ἐπρόσμενεν ἀκόμη τὸν ἀδελφόν της. "Ο Πέτρος τῆς εἶχεν ὑποσχεθῆ νὰ τὴν πάρῃ μαζί του, καί θὰ ἐτήρει τὸν λόγον του. "Η Ἰωάννα δὲν ἀμφέβαλλεν.

Πλὴν αἱ ὠραι προήρχοντο καί ὁ Πέτρος δὲν ἐφαίνετο.

"Η κόρη κατελήφθη ὑπὸ θανάσιμου ἀγωνίας. "Αν ὁ ἀδελφός της τὴν ἐξῆπάθησε καί ἐπῆγε νὰ πολεμήσῃ χωρὶς ἐκείνην; Καί ὁ θεὸς της ποῦ ἦτο;

"Επλησίασε πρὸς τὸ παρὰθυρον καί τὸ ἤνοιξεν. "Ητο σχεδὸν νύξ.

"Εκύτταξεν ἔξω, πλὴν δὲν εἶδε τίποτε ἄλλο παρὰ μύρρας σκιᾶς.

"Ανετρίχισεν ὀλίγον, ἀλλ' ἔπειτα ἀνέλαθε θάρρος, καί ἐπειδὴ τὸ παρὰθυρον ἦτο χαμηλὸν ἐπήδηξεν ἔξω ἐλαφρὰ καί ἤρχισε νὰ τρέγῃ ἐδῶ καί ἐκεῖ ἀνά τὸν κήπον.

Κατόπιν ἐστάθη διὰ μιᾶς. Εἰς τὴν λάμπιν τῆς Σελήνης, ἥτις εἶχεν ἀντείλει ὑπεράνω τοῦ βουνοῦ διέκρινε μερικὰ πτώματα.

"Επλησίασεν ὅλη τρέμουσα καί εἰς τὸ μέσον τῶν ἐχθρῶν διέκρινε τὸν Πέτρον πεγωμένον, με τὰ μάτια γυαλιζόντα, κυλισμένον μέσῳ εἰς λίμνην αἵματος. "Ολίγον παρέκει ἔκειτο ὁ θεὸς της. "Εφαίνετο κοιμώμενος, ἔτσι ὅπως ἦτο με τὴν κεφαλὴν ἐστηριγμένην ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ποῦ τὰ ἀγαπούσεν ἄλλοτε τόσον!...

"Η πτωγὴ κόρη ἐστάθη φρικῶσα, ἀκίσθητος σχεδόν, καί παρετήρει με ὀρθοκλμούς ἀπλκνεῖς τοὺς δύο ἀγκνητούς της.

Τῆς ἐφαίνετο ὅτι ἔχασε τὸν νοῦν. Οὔτε ἐδάκρυσε κἄν.

Μόνον ἀπὸ κειροῦ εἶς κειρὸν ῥίγος ἰσχυρὸν τὴν συνετάραττεν ὀλόκληρον, καί ἀπὸ τὰ χεῖλη της ἐξήρχετο ἓνας ἄγριος ψίθυρος ὡς μυκηθμός.

Αἰφνης ἠσθάνθη νὰ τὴν σύρουν ἀπὸ τὸ φόρεμά. "Εστράφη καί εἶδ' ἑκείνους τοὺς πόδας της ἓνα πληγωμένον, ὅστις ἔτεινεν ἱκετευτικὰς τὰς χεῖρας πρὸς αὐτήν. Τὸν ἐκύτταξε κλά' ἢ σχισμένην ζακέττα του ἦτο ὅλη βουτηγμένη στὸ αἶμα.

"Ο τραυματίας τῆς ἐζήτησε νὰ πιῇ. "Εκείνη δὲν ἤκουσε μὲν τοὺς λόγους του, ἀλλ' ἠγνόησε τί ἐζήτη, "Ετρεξε στὸ σπητι καί μετ' ὀλίγον ἐπέστρεψε κομίζουσα ἓνα ποτήρι νερό. "Ο δυστυχὴς ἐπὶ λαϊμαρῶς. "Επειτα ἡ Ἰωάννα τὸν ἐβόηθησε νὰ σηκωθῆ καί ὑποστηρίζουσα αὐτὸν τὸν ὠδήγησε με χιλιάς προφυλάξεις εἰς τὸ σπητι. "Εκεῖ τὸν ἐξέδουσε καί τὸν κατὰκλισεν εἰς τὸ κρεββάτι τοῦ γέρω-Μαρτίνου. "Ο νέος ἦτο πληγωμένος εἰς τὸν ὦμον. "Η Ἰωάννα ἐκαθάρισε καί ἐπέδεσε τὴν πληγὴν, ἔπειτα, ὅταν ὁ νέος ἐκοιμήθη ἐβόηκεν εἰς τὸν κήπον.

Εἶχεν ἓνα ἄλλο καθῆκον νὰ ἐκπληρώσῃ. "Ελαβεν ἀξίνην καί με μικρὰν καί κοπιώδη ἐργασίαν ἀνοιξεν ἓνα λάκκον. Μέσῳ ἐκεῖ ἔθαψε τοὺς δύο ἀγκνητούς της. "Επειτα κατὰκοπος καί ἐξηνητημένη ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ἀγροκήπιον.

Γ'

Παρήλθον δέκα ἡμέραι.

"Ο πληγωμένος ἐκαλλιτέρευεν.

Τώρα ἐσηκώνετο καί ἤρχιζε νὰ περιπατῆ μέσῳ εἰς τὸ δωμάτιον, στηριζόμενος ἐπάνω εἰς τὸν ὦμον τῆς νεάνιδος. Μία μεγάλη τρικυμία εἶχε καταθέμελα συνταράξει τὴν ζωὴν τῆς Ἰωάννας, μία λύπη θανάσιμος τῆς εἶχε ξεσχίσει τὴν καρδίαν. Καί ὁμως ἐδοκίμαζε γλυκεῖαν ἀνακούφισιν βλέπουσα τὸν νέον ἐκείνον ὅστις ἤρχισε νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως χάρις εἰς τὰς φροντίδας ποῦ κατέβαλεν αὐτῇ.

"Ημέραν καί νύκτα ἀγρυπνοῦσε πολλάκις παρὰ τὴν κλίνην του καί διὰ πολὺν καιρὸν ἐπίστευεν ὅτι δὲν ἔτρεφε δι' αὐτὸν παρὰ μόνον ἓνα αἰσθημα βαθείας συμπαθείας. Πλὴν τώρα ἀνεγίνωσκε καθαρὰ τὴν καρδίαν της καί δὲν προσεπάθει κἄν νὰ νικήσῃ τὸν ἔρωτα ὅστις ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν ἐκυρίευεν. "Ο ἀνθρωπος ἐκείνος ἦτο ἡ μόνη ὑπαρξίς ποῦ τὴν συνεκράτει εἰς τὴν ζωὴν.

"Όταν ἡ κωφάλαλος ἤρχετο κοντὰ στὸ κρεββάτι του ὁ νέος τῆς ἐχαμογελοῦσε γλυκᾶ.

"Η Ἰωάννα ἐκοκκίνιζε καί ἐχαμῆλωνε τὰ μάτια, πλὴν ὁ νέος δὲν ἐπρόσεχεν εἰς τὴν σύγχυσίν της καί ἐζηκούουθε νὰ τὴν παρατηρῆ πλέον γλυκᾶ, μελαγχολικὰ καί συμπαθητικώτατα...

Δ'

"Ενα πρωὶ οἱ Αὐστριακοὶ διήρπασαν τὸν κήπον καί κατέλαβον τὸ ἀγροκήπιον ὅλον. Ματαίως ἡ κόρη προσεπάθησε νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ. "Εκείνοι τὴν ἐσπρωξάν ἀγροίκως, καί εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ πληγωμένου.

"Η Ἰωάννα τοὺς ἠκολούθησεν ἀπερασιμένη νὰ τὸν ὑπερασπισθῆ ὅπως ἠδύνατο, καί δίδουσα καί τὸ αἷμά της ἀκόμη δι' αὐτόν...

"Αλλὰ τότε παρὰδόξος σκηνὴ ἐξετυλίχθη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της.

"Ενας στρατιώτης εἶχε προχωρήσει ἀπειλητικῶς πρὸς τὸ κρεββάτι τοῦ πληγωμένου.

Αἰφνης ἐστάθη, ἐκύτταξε κλά' τὸν νέον καί ἀνερώνησεν.

— "Ω! διὰβολε!... "Εσὺ εἶσαι Ἰωσήφ;!... Δὲν ἐπίστευε νὰ εἰς ζανκιδῶ!...

— "Ε, ἀγκνητέ μου" ἀπεκρίθη ἐκείνος σφίγγων τὴν χεῖρα τοῦ στρατιώτου, «ἐὰν δὲν ἦταν αὐτὴ ἡ γυναικίκα, αὐτὴ ἡ κλητὴ κοπέλλα νὰ με γιαιτρέψῃ τώρα θὰ ἤμουν αὐτὸν ἄλλον Κόσμον. Εἶναι κωφάλαλος...

— Ναι ἀλλὰ ὁμορφη πολὺ, μὰ τὴν πίστι μου, εἶπεν ὁ ἄλλος.

Καί κατόπιν οἱ δύο ἄνδρες ἤρχισαν μικρὰν συνδιάλεξιν.

"Η Ἰωάννα τοὺς ἐκύτταξεν ἀφηρημένη. Δὲν ἠγνόει τί ἔλεγον, ἀλλ' ἔνοιουσα πολὺ κλά' κἄτι τι ἄλλο:

"Ο ἀνθρωπος ἐκείνος ποῦ ἔσωσεν, ὁ νέος τὸν ὅποιον ἀγαποῦσεν, ἦτο ἓνας ἐχθρός.

Καί μάστιχα ὄχι ἀπὸ τοὺς στρατιώτας ἐκείνους ποῦ προτείνουν ἠρωϊκῶς τὰ στήθη εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, ὄχι ἀπὸ ἐκείνους ποῦ ἐντίμως πολεμοῦν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς πατρίδος των.

"Ητο κατὰσκοπος! Ἴσως αὐτός ὁ ἴδιος εἶχε φρονεῖσει τὸν ἀδελφόν της καί ἐκείνη τὸν ἔσωσε καὶ τὸν ἀγαποῦσεν!...

"Η δυστυχὴς ἐξῆλθε καί ἔτρεξεν ἔξω εἰς τὰ χωράφια χωρὶς νὰ γνωρίζῃ καί αὐτὴ ποῦ πηγαίνει...

"Όταν ἐβράδευσεν εὐρέθη πρὸ τοῦ τάφου τῶν δύο ἀγκ-

ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΟΡΥΦΑΣ

(Ἐκ τῶν διηγημάτων τοῦ "Αλ.ξάνδρου "Ραγκαβῆ).

Α'

"Ότε διήλθον διὰ τῆς Νεαπόλεως, ἐννοεῖται ὅτι ἐν ἐκ τῶν περιέργων ὅσα ἤμην ἀνυπόμονος νὰ ἴδω, ἦτο καί τὸ Βεσοῦβιον. "Ανεχώρησα λοιπὸν μετὰ τοῦ Λαζαρόνου, τοῦ ὀδηγοῦ μου, μετὰ τοῦ ἡλίου τὴν δύσιν, ὅπως προφθάσω, δὴ θεν τὴν ἀνατολὴν αὐτοῦ εἰς τοῦ ὄρους τὴν κορυφὴν, καί διέτρεξα ἐν τῷ σκότει τὰς ὠραίας πεδιάδας ἐκείνας, τὰς συμφύτους καί ἀνθηρὰς ὑπαρεῖς, μόνην θείαν ἔχων τὴν δύο προεχόντων ὀπίων, τοῦ ζώου μου, διότι τὸ ζῶον τοῦτο ἦτο, κατὰ τὴν συνήθειαν, ὄσις. Τοῦ σκεπτικοῦ τούτου τετραπόδου τὸ βέδισμα θεωρεῖται ὡς τὸ ἀσφαλέστερον διὰ τὴν δύσκολον τοῦ ἠφαιστείου ἀνάβασιν.

Μετὰ τινων δ' ὠρῶν ὄχληρὰν καί μονότονον ἰππασίαν, ἔφθασα τέλος εἰς τὸ μέρος ὅπου παύει ἡ φυτικὴ ζώνη, καί ὅθεν ἀρχεται ἡ κατακεκαυμένη, ἄγονος, ἄμορφος κορυφή, γιγαντιαῖος σωρὸς λάβας καί τέφρας. Εἰς τὸ ὄριον τοῦτο τῆς ὀργανικῆς καί τῆς νεκρᾶς φύσεως, ὑπάρχει μικρὸν καταγώγιον, καλούμενον «ὁ οἶκος τῶν ἐρημιτῶν» καί ἐδῶ καταλύουσιν οἱ ὀδοιπόροι, ὅσοι ἐτοιμάζονται διὰ τὴν περαιτέρω δυσχερῆ ἀνοδὸν· ἐδῶ κατέβη καί ἐγὼ τοῦ ὄνου μου, καί τείνων τὰ μέλη μου, ἐζήτησα δωμάτιον ὅπου ν' ἀνακαυθῶ πρὸς μικρὸν, καί ὀλίγον πρόγευμα.

Τὸ πρόγευμα δὲν ἦτο δύσκολον νὰ ἐτοιμασθῆ· ἄρτος, γάλα, μέλι καί οἶνος, ὁ λεγόμενος Χριστοῦ δάκρυ τοῦ δωματίου δ' ἡ ἐκλογή ἦτον ἀκόμη εὐκολωτέρα, διότι δὲν ὑπῆρχεν εἰμὴ ἐν καί μόνον. Αὐτοῦ λοιπὸν τὴν θύραν μ' ἠνέφωξεν εἰς τῶν ἐρημιτῶν· ἀλλὰ μόλις ἐγκύβας τὴν κεφαλὴν, ἀπεσύβηθη ἀμέσως, διότι εἶδον ὅτι τὸ δωμάτιον κατεῖχεται ἤδη ὑπὸ συνοδίας ὀδοιπόρων, καί μεταξύ αὐτῶν ὅτι ἦσαν καί κυρίαι.

"Ο ἐρημίτης με προέτρεπε νὰ εἰσέλθω. Τὸ δωμάτιον, μοὶ ἔλεγεν, εἶναι κοινόν, καί δικαίωμα προκαταλαβόντος εἰς αὐτὸ δὲν ὑπάρχει. "Αλλ' ἐγὼ ἀντέστην, ἐξετάσας δέ, καί μαθὼν ὅτι οἱ ἐνοικοῦντες ἦσαν ἀγγλικὴ οἰκογένεια, ὅτι πρὸ ὀλίγου ἀφίχθησαν, καί ὅτι ἐπορεύοντο τὴν αὐτὴν ὁδὸν μετ' ἐμοῦ, ἔπειμα πρῶτον τὸ ἐπισκεπτήριόν μου, καί τοῖς ἐζήτησα τὴν ἀδειαν τῆς εἰόδου.

Δὲν περιέμεινα τὴν ἀπόκρισιν πολλὴν ὥραν. "Η θύρα ἠνεώχθη, καί εἰς τῶν κυρίων προσελθὼν πρὸς ἐμέ, μ' ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρός, με εἰσήγαγε, καί με παρουσίασεν εἰς τὴν κυρίαν Βλάθυρν, τὴν σύζυγόν του, εἰς τὴν Μίσις Κλάραν Βλάθυρν, τὴν θυγατέρα του, καί εἰς τὸν κύριον Φόστερ, εἰς ὃν οὐδὲν ἐδόθη συγγενικὸν ἐπίθετον.

"Ο εἰσαγαγὼν με ἦτον ἀνθρωπος ἀναστήματος μετρίου, τετραγώνου, παγίου, ἔχει τὴν κόμην λευκὴν, τὰς παρειὰς ἐρυθρὰς, τὴν ἔψιν φαιδρὰν, τὸν γέλωτα ἠχηρὸν. "Η γυνὴ του ἡλικίας μεσαίας, τὸ ἀνάστημα ὑψηλὴ, ἀνεπλήρου δι' ἀξιοπρεπείας ὀλίγον ἐπιτηδευτῆς τὸ μακρὰν ἐν κἄλλος της, καί εἰς τοὺς τρόπους της, τοὺς ὅλους περιποιητικούς, ἐγκατεμίγνυν ἀδιόρατον τινα ὑπερφανείας χρωματισμόν.

"Ο κ. Φόστερ, νέος, ἴσως τριακοντούτης, ἀλλὰ φημιόμενος ἔτι νεώτερος, φυσιογνωμικῶς εὐγενεστάτης, εἰς τῶν κανονικωτέρων τύπων τῆς Ἀγγλικῆς καλλοῦς, εἶχε τὴν κόμην ξανθὴν, τοὺς ὀρθοκλμούς γλαυκοὺς, τὸ μέτωπον καθαρὸν, ἀλλ' ἐλαφρῶς κύπτον ὡς ὑπὸ τὸ βάρος τῆς σκέψεως.

"Η Μίσις Κλάρα τέλος... ἐκείνης τὸ κάλλος δὲν ἀναλύε-

πητῶν της. "Εκεῖ ἐγονάτισε, καί ἐστάθη ἐπὶ μικρὸν ἀκίνητος καί ψυχρὰ ὡς ἄγχιμα. "Επειτα αἰφνης ἀνεπήδησε καί ὠχρὰ καί ἀγριωπῆ ἔτρεξε πρὸς τὸ ἀγροκήπιον...

Ε'

Τὴν ἐπομένην ὅταν οἱ στρατιῶται ἐπέστρεψαν νὰ πάρουν τὸν σύντροφόν των δὲν εὐρήκην παρὰ ἓνα πτώμα!...

Παρὰ τοὺς πόδας τῆς κλίνης ἡ Ἰωάννα καθήμενη, ἐπικίε μ' ἓνα πέλεκυν αἰμοσταγῆ.

"Απὸ κειροῦ εἰς κειρὸν παρετήρει τὴν ἐρυθρὰν λεπίδα, ἔπειτα ἓνα γέλοιο, ἓνα καγγασμὸν κρυερὸν, κατὰχθόνιον...

"Η δυστυχὴς, ἦτο τρελλή!...

Οἱ Αὐστριακοὶ τὴν ἐφόνευσαν...

ΜΟΙΡΟΛΟΓΙ

ΦΙΦΙΚΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

"Εκεῖ στὸ μνηματάκι σου ποῦ γέρνεις μάζεμμένο, Σὰν χλωμισμένο γασεμί σὲ χῶμα ποτισμένο, Πές μου φευγάτο ὄνειρο, βογγᾶς καί μέσ' τὸ χῶμα "Αγκομαχοῦν τὰ στήθεα σου, ἀχᾶ ἡ ψυχὴ σου ἀκόμα;

Πές μου σκορπᾶ τριγύρω σου τὸ μαῦρο τὸ σκοτάδι, —Σὰν ἀστεράκι τῆς αὐγῆς χλωμὸ μισοσβυσμένο Τὸ δάκρυ τοῦ Πατέρα σου, τοῦ καντηλιοῦ τὸ λάδι Καί σὲ φωτᾶ στὸν ὕπνο σου, λουλουδί μου θαμμένο;

"Εγὼ κεράκι φτωγικὸ καί δάκρυ καί λιβάνι Νὰ φέρω στὴ φωλίτσα σου ἀνάφελα πασχίζω, Γιατί μακρὰ σου κοίτομαι, ὁ θῆνός μου δὲ φθάνει Καί δὲ μπορῶ τῆς νύχτης σου κρυφὰ νὰ ναουρίζω.

Τάχα βαθεῖα στὸν ὕπνο σου ἔαφνιάζεσαι καί τώρα Κ' ἀκόμα ναουρίσματα στερνά, ξεψυχισμένα "Εκεῖ στοῦ τάφου τῆ νυχτιᾶ εἰς τῶν νεκρῶν τῆ χώρα Ζητᾶς ἀπ' τῆς μαννούλας σου τὰ χεῖλη τὰ θλιμμένα;

"Ακοῦς μικρὸ μου ἀδιάκοπη μοιρολογιοῦ ἀρμονία, "Η μᾶς τῆ πνίγει τῆ φωνῆ τὴν ἀπακαμωμένη "Ο Σίφωνας ὅπου κτυπᾶ μ' ἀλύπητη μανία Τοὺς κλώνους τῆς φτωχῆς ἰτιᾶς ποῦ γέρνει πικραμένη;

Σὲ κλαῖνε πάντα ἀγάπη μου· καί στῆς νυχτιᾶς τὰ βᾶθη καί στῆς αὐγούλας τῆ ὁροσιᾶ τὸ δάκρυ τους δὲ ἔσθη Ζητοῦν σιμά σου μὰ στενὴ σάνιδα λίγη ἄκρη Κορμί ν' ἀφήσουν ἄψυχο, λυωμένο ἀπὸ τὸ δάκρυ.

Κέρκυρα

Αἰμ. Παράδοχος

ται! Ήτον ἐν τῶν ὑπερβορείων ἐκείνων ῥόδων, ἄτινα εἰς μόνην τοῦ Ὀσσιάνου τὴν ποίησιν θάλλουσι.

Προκληθεὶς ἐκλήθη εἰς τὴν τραπέζαν των, καὶ ἡ γνωριμία μας προῦχώρησε ταχέως μέχρι σχεδὸν οικειότητος, ὅτε μάλιστα ἡ κυρία Βλάκβυρν ἐπληροφόρηθη ὁ ὀμιλῶ ἀγγλικά, καὶ ὅτι δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ στρεβλοῖ πρὸς χάριν μου οὔτε τὴν γαλλικὴν γραμματικὴν, οὔτε τὸ στόμα τῆς.

Ἀλλὰ καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διατηρήσω ἐπὶ πολὺ τῆς πρώτης συστολῆς τὴν ψυχρότητα, ἐνώπιον τῆς ἐπιδημικῆς εὐθυμίας τοῦ κ. Βλάκβυρν. Ἀκούων μας νὰ γελῶμεν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, εἶπε μειδιῶσα ἡ Μίσις Κλάρα πρὸς τὸν πετέρα τῆς: τίς ἤθελεν εἰπεῖ, ὅτι καθήμεθα ἐπὶ ἡφαιστείου!

Καὶ μήπως, εἶπον ἐγὼ, μυριάδες ἀνθρώπων δὲν κάθονται ἐπὶ τοῦ ἡφαιστείου τούτου καὶ δὲν ἐκάθηταν ἐπ' αὐτοῦ πρὸ αἰώνων καὶ ὁμοῦς ἔζησαν γελῶντες καὶ εὐθυμοὶ καὶ εὐδαίμονες;

— Βεβαίως, εἶπεν ὁ κ. Φόστερ. Δὲν φύονται ἐπὶ τῶν ἡφαιστείων τὰ εὐρωστότερα φυτὰ καὶ τὰ ὠραιότερα ἄνθη; Τί καὶ ἂν ἔλη ποτὲ ἡ ἐκρήξις νὰ τ' ἀναρπάσῃ; Ἀρκεῖ ὅτι ἐπὶ μίαν ἡμέραν τὰ θάλλει ζωογόνος θέρμη· δὲν εἶναι ἡ διάρκειά τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἡ εὐτυχία αὐτῆς, ἥτις τῇ δίδει ἀξίαν. Μοὶ ἐφάνη δ' ὅτι τὰς λέξεις ταύτας διηύθυνε κρυπτόν βλέμμα τοῦ κ. Φόστερ πρὸς τὴν Μίσις Κλάραν καὶ ὅτι ἐλαφρὸν μειδίαμα ἐκείνης τοῦ; ὑπεδέχεται, ἐν ᾧ ὁ κ. Βλάκβυρν καγγαζῶν στεντόριον.

— Ἴδου φιλοσοφία, ἥτις μοὶ ἀρέσκει, ἀνέκραξεν. Οὐδαμῶς φόβος, πανταχοῦ εὐθυμία!

— Καὶ ὁμοῦς, εἶπεν ἡ κ. Βλάκβυρν, μοὶ φαίνεται ἀκατανόητος τῶν περιόικων τούτων ἡ ἀκριτος ἀροβία. Ἀφ' οὗτου καίει τοῦ Βεσουβίου ἡ κάμινος, πόσαι ἀράγε χιλιάδες δυστυχῶν νὰ ἐτάρησαν αὐτῆς θύματα!

— Εἶναι ἴσως γνωστὸν πότε κατὰ πρῶτον ἤρχισε τὸ ὄρος τοῦτο ἐκπέμπον φλόγας; ἠρώτησεν ἡ Κλάρα. Τὸ ἠξέυρετε, κύριε Φόστερ;

— Ἀκούεις, ἂν τὸ ἠξέυρει ἐκεῖνος νὰ μὴ τὸ ἠξέυρει! Ἐκεῖνος, ἀνέκραξεν ὁ κ. Βλάκβυρν, ὅστις συνέγραψε περὶ ἡφαιστείων σύγγραμμα, χειρικορηθῆς ὑπ' ὄλων τῶν ἀκαδημῶν τοῦ κόσμου. Καὶ στραφείς πρὸς ἐμὲ — σὰς συνιστῶ κύριε, εἶπε, τὸν πρῶτον φυσιοδίφην τῶν τριῶν βασιλείων, καθηγῆ τὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρτης καὶ μέλος τῆς βασιλικῆς ἐταιρείας τῶν φυσιοδιφῶν.

— Καὶ μεθ' ὄλους τοῦ; τίτλους τούτους, ἀπεκρίθη μετὰ τῶν κ. Φόστερ, δὲν τὸ ἠξέυρω. Ἡ πρώτη ὑπὸ τῆς ἱστορίας κερτυρομένη ἐκρήξις εἶναι ἡ τῶν 63 μετὰ Χριστὸν καὶ μετὰ τοῦτο ἡ γνωστὴ ἐκείνη τῶν 79.

— Γνωστὴ, εἶπεν ἡ Μίσις Κλάρα πονηρῶς μειδιῶσα. εἰς τοῦ; καθηγητῆς τῆς Ὀξφόρτης ἀλλ' εἰς ἡμᾶς, οἵτινες δὲν εἴμεθα τίποτε, οὔτε καὶ μέλη τῆς βασιλικῆς ἐταιρείας τῶν φυσιοδιφῶν κατὰ δυστυχίαν ἐντελῶς ἀγνωστος.

— Ἀπατᾶσθε, κυρία, ἀπεκρίθη ὁ Φόστερ εἰς τὸν ἀττεῖ σμὸν τοῦτον, καὶ ἀδίκως συκοφαντεῖσθε. Μίαν πρωτὴν ὁ οὐρανὸς ὅλος καὶ ἡ γῆ περίξ, κατεκαλύφθη ὑπὸ σκότους ζοφερωτάτης νυκτός, καὶ τὸ σκότος τοῦτο μόνον ἀπαιτῆται ἀστραπαὶ διέσχίζον ὀριοειδῶς καὶ ὁ ἀήρ ἐπληρώθη ἀναθυμιάσεων δυσωδῶν καὶ πυκνῶν, καὶ βρονταὶ καὶ κρότοι καταπληκτικὸι ἀντήχουν, ὡς ἂν ἐρρήγνυτο τοῦ οὐρανοῦ τὸ στερώμα, ὡς ἂν συνεκρούοντο τὰ ὄρη καὶ συνετρίβοντο, καὶ εἰς μυριάδας ποδῶν ὕψος ἀνεπήδη κάπνους καὶ τέφρα, καὶ ὕδωρ βροβορῶδες καὶ βράχοι γιγαντιαῖοι, καὶ βροχὴ δικτύρων λίθων, καὶ εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους κατέρρευον ποταμοὶ φλογεροὶ καὶ κατεκαλύψαν φυτείας καὶ δάση καὶ ἐπαύλεις, καὶ πόλεις ὅλας εἰς βῆθος 100 ποδῶν καὶ ἐπέκεινεν...

— Ἐνωεῖται, διέκοψεν ἡ Μίσις Κλάρα, τὴν ἐκρήξιν ἥτις

κατέχωσε τὴν Πομπηίαν, τὸ Ἡράκλειον καὶ τὰς Σταβιάς; ἀλλὰ νομίζω ὅτι αὕτη δὲν πρέπει νὰ ἦτο ἡ πρώτη, διότι, ὡς μ' ἐξηγήσαν ὅτε εἶδομεν τὸ Ἡράκλειον, τὰ θεμέλια τῶν οἰκιῶν τῆς πόλεως ἐκείνης στήριζονται ἐπὶ λάβδας, ὥστε ὅχι μόνον ὅταν κατεστράφη ἀλλὰ καὶ πρὶν οἰκοδομηθῆ, εἶναι ἐπόμενον ὅτι εἶλον γίνετο ἐκρήξεις. Οἱ καθηγηταὶ τῆς Ὀξφόρτης, εἶπεν ὁ Φόστερ χαριεντιζόμενος καὶ κλίνων τὴν κεφαλὴν, πρέπει Μίσις νὰ καταγραφῶσι φοιτηταὶ σας. Λέγεται ὁμοίωτα πρὸ τῶν 79 καὶ πρὸ τῶν 63 ἔκαίε τὸν Βεσουβίου χωρὶς ἀμυθολογίας ἀλλ' ἐκείνη εἶνε ἡ πρώτη ἱστορικῶς μαρτυρουμένη ἐκρήξις.

— Κύριοι καὶ κυρίαί, εἶπεν ὁ Βλάκβυρν ἀνακαγγαζῶν πάλιν κατὰ τὴν συνήθειάν του· ἀνεχωρήσαμεν χθὲς τὸ ἐσπέρας ἐκ τῆς Νεαπόλεως καὶ δὲν ἐκοιμήθημεν ὅλην τὴν νύκτα, ἐνθυμῆσθε διατί; Ὅπως ἴδωμεν τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα ἀπὸ τοῦ ἀττητηρίου. Ὁ ἥλιος κυρίαί καὶ κύριοι, δὲν μᾶς περιμένει νὰ τελειώσωμεν τὴν ἱστορίαν τῆς Πομπηίας ἂν θέλωμεν νὰ τὸν ἴδωμεν, πηγαίνωμεν.

— Ὡ! καί! νὰ ἴδωμεν τὸν ἥλιον! ἀνέκραξεν ἡ Μίσις Κλάρα· τί ποιητικὸν θέαμα ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου ἀπὸ κορυφῆς ὑψηλοῦ ὄρους! Δὲν εἶναι κληθῆς, κύριε Φόστερ;

— Ἐνθυμοῦμαι τῷ ὄντι Μίσις, ἀπεκρίθη οὗτος ὅτι ποιητικωτάτη μοὶ ἐφάνη ὅτε τὴν εἶδον ποτὲ ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἄλλου τινὸς ἡφαιστείου.

— Τίνος ἡφαιστείου; ἠρώτησεν ἡ Κλάρα.

— Τῆς Μκούνας Ρόας, εἰς τὰς Σανδβίχας νήσους!

— Πῶς! εἰσθε ἤδη εἰς τὰς Σανδβίχας νήσους! Ἀνέκραξα ἐγὼ ἐκθυμῶς. Εἰς τὸν μεσημβρινὸν Ὠκεανόν!

Τὸ ἤδη ἐσήμαινε «τόσον νέος». Ὁ κ. Φόστερ τὸ ἐνόησεν καὶ μειδιῶν μοὶ εἶπεν...

— Ὁ βίος κύριε, εἶναι βραχύς ἡ δὲ ἐπιστήμη μακρὰ.

B'

Μεταξὺ λέγοντες ἠγέρθημεν τῆς τραπέζης. Συγχρόνως δὲ μεθ' ἡμῶν ἠγέρθη ὑπὸ κάτω αὐτῆς καὶ ἐξῆλθεν ὠραῖος καὶ γυγαντόσωμος κύων τῆς φυλῆς τῶν Παρκεδοναβίων, ὅλος κατ' ὀστικτός ὡς πάροδαλις. Σείων δὲ τὴν οὐρανὸν του διέθη μεταξὺ ἡμῶν, ἀφ' οὗ ἔτριψε κολακευτικῶς τὴν κεφαλὴν του εἰς τοῦ κ. Φόστερ τὰς χεῖρας, καὶ διηυθύνθη προπορευόμενος πρὸς τὴν θύραν.

— Ἐδῶ Ἀκταίων! ἔκραξε μετὰ γλυκεῖς φωνῆς ἡ Μίσις Κλάρα. Ἀχάριστε, εἰ; ἐμὲ δὲν λέγεις τίποτε; μόνον τὸν αὐθέντην σου ἀγαπᾶς; Ἴδου δὲν εἶμαι ζηλότυπος;

Καὶ τῷ ἔρριπεν εἰς τὸ στόμα μέγα τεμαχίον ἄρτου μῆτιν ἐπὶ τῆς τραπέζης. Ὁ Ἀκταίων τὸ ἤρπασε πετακτόν, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ἐσυκοφαντήθη ἀχάριστος, ἐπήδησε διὰ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν του εἰς τοῦ; ὄμους τῆς κόρης, ὥστε ὀλίγου δεῖν τὴν ἀνέτρεπε, καὶ ἐν τῷ ἄμα ἐτινάχθη πλαγίως, καὶ ὤρμησεν ὡς βέλος διὰ τῆς θύρας.

Κατόπιν του ἐξῆλθον καὶ ἡμεῖς ὁ Κ. καὶ ἡ κυρία Βλάκβυρν ἐμπρός, ὀπίσω των ἡ Μίσις Κλάρα καὶ ὁ κ. Φόστερ, καὶ κατόπιν ὄλων ἐγὼ, παρατηρῶν τὰ περὶ ἐμὲ δὲ μόνον τὸν λόγον ὅτι πάντοτε ἔχω τὴν ἔξιν τοῦ νὰ παρατηρῶ.

Τῶν παρατηρήσεών μου δὲ τὸ συμπέρασμα ὑπῆρξε πρὸς τὸ παρόν, ὅτι ἡ Μίσις Κλάρα πρὸς τὸν κ. Φόστερ ἀπετείνετο κατὰ προτίμησιν· δὲν διέκρινα ὁμοῦς ἂν οἱ τῶποιοι τῆς ἦσαν ἀπλῆς φιλαρεσκείας προίον, ἢ ἂν εἶλον καὶ βαθυτέρας τὸς ρίζας.

— Ἐπειδὴ, κύριε, τῷ εἶπεν, ἀπεφασίσατε ὅτι πρέπει νὰ διδάξω τοὺς καθηγητῆς τῆς Ὀξφόρτης, χρεωστεῖτε καὶ νὰ μὲ παρασκευάσῃτε εἰς τὰ σοβάρὰ μου καθήκοντα, καὶ ἂν γίνω ἐκεῖνου διδάσκαλος, ἀνάγκη νὰ γίνω ἰδική σας μα

θήτρια. Διδάξτε μοι παραδείγματα χάριν, ἂν μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Πομπηίας μνημονεύῃ ἡ ἱστορία καὶ ἄλλων τινὰ ἐκρήξιν τοῦ Βεσουβίου, ἂν ἄλλως δὲν εἶναι ἀδιακριτὰ μοι ν' ἀπασχολῶ οὕτω τὴν προσοχήν σας ἀπὸ τῆς θέας τοῦ ἡλίου, ὅστις μέλλει ν' ἀνατείλῃ.

Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην φράσιν ἀπήντησεν ὁ Κ. Φόστερ δι' ἐνὸς μόνου βλέμματος διαφυγόντος ὄλους τοὺς ἄλλους ἐκτὸς τῆς Κλάρας, εἰς ἧς τὰ χεῖλη προὐκάλεσεν ἀδιόρατον καὶ ἀκούσιον μειδίαμα, καὶ ἐκτὸς ἐμοῦ, ὅστις τὸ ἐξηγήσα οὕτω.

— Τί κάθησαι καὶ μοὶ λέγεις! Ἡξέυρεις πολὺ καλὰ ὅτι δὲν μοὶ μέλει δι' ὄλους τοὺς ἡλίους τοῦ στερεώματος, ὅταν εἶμαι πλησίον σου, καὶ σὺ εἶσαι ὁ φωτεινότερος ἥλιος μου. Ἀλλ' εἰς τὴν πρώτην ἐρώτησιν τῆς Μίσις Κλάρας ἀπεκρίθη.

Ἡ ἱστορία ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τῆς Πομπηίας ἕως τῶρα μνημονεύει ὑπὲρ τὰς 140 ἐκρήξεις, τινὰς μάλιστα περιήμους. Ἐπὶ δύο φέρ' εἰπεῖν ἐξ αὐτῶν ἡ τέφρα τοῦ ἡφαιστείου ἐσπερδονίσθη μέχρι Κωνσταντινουπόλεως.

— Μέχρι Κωνσταντινουπόλεως! ἀνερώνησα ἐγὼ. Τί μᾶς λέγετε;

— Δὲν θὰ ἐκπλαγῆτε, μοὶ εἶπεν, ὅταν ἐνθυμηθῆτε, ὅτι ἐπὶ τῶν ἐκρήξεων πολλὰκις φυσᾷ σφοδρὸς καὶ διαρκὴς ἄνεμος, ὅστις φέρει τὴν τέφραν, ὅτι ὁ ἄνεμος δύναται νὰ διατρέξῃ μέχρις 132 ποδῶν κατὰ λεπτόν δεύτερον, ἦτοι 350 γεωγραφικὰ μίλια εἰς ἕν ἡμερονύκτιον, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ Νεαπόλεως εἰς Κωνσταντινούπολιν κατ' εὐθείαν ἀπόστασις εἶναι περίπου μιλλίων 240.

— Ὡραῖα εἶναι ὅσα μᾶς λέγετε, εἶπεν ἡ Μίσις Κλάρα, βλέποντα ὅτι ἐσιώπα ὁ Φόστερ, ἀλλὰ δὲν θὰ ἀπαλλαγῆτε διὰ τόσων μόνον. Ὅχι μᾶς εἶπητε ἀκόμη καὶ τὰς ἄλλας περιέργους ἐκρήξεις τοῦ Βεσουβίου. Κτῆμά σας εἶνε τὸ ἡφαιστεῖον· πρέπει νὰ μᾶς τὸ παρουσιάσῃτε. Μ' ἐνεπνεύσατε τὴν ἀγάπην τῶν ἡφαιστείων. Λέγετε· μὴ εἴθε τῆς ἐπιστήμης σας φειδωλός.

Ὁ κ. Φόστερ διηγῆθη τότε ὅτι ἀπὸ τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος τὸ ὄρος ἐφαίνετο ἀποκοιμηθὲν καὶ οἱ ἄνθρωποι, πάντοτε εἰς τὴν παρούσαν εὐτυχίαν ἐπιλήθμονες τῶν παρελθόντων δεινῶν, ἐνεπιστεύθησαν εἰς τὴν ἀπατηλὴν ἡρεμίαν, κατώησαν καὶ ἐκαλλιέργησαν τὰς πλευράς του μέχρις αὐτοῦ τοῦ κρατῆρος· ἀλλ' ὅτι μετὰ πέντε αἰῶνας ἡκούσθη αἰφνης βοῆ ὑπόγειος, ἡ γῆ ἐσεισθη, καὶ ἐπὶ ἐξ μῆνας ἐξηκολούθησε τὸ ὄρος μυκώμενον καὶ σφαδάζον, μέχρις οὗ ἐξερράγη, ἡ κορυφὴ του κατεκρημνίσθη εἰς τρίματτα, καὶ ἀπωλέσθησαν ὑπ' αὐτὴν τρεῖς περίπου μυριάδες ἀνθρώπων.

Ὁμοίως διηγῆθη τὴν καταπληκτικὴν ἐκροσὴν τῆς Λάβας ἐν ἔτει 1731, ὅτε ὁ ποταμὸς αὐτῆς ἐξετάθη ἐπὶ ἐπτά μίλια ἀπὸ τῆς πηγῆς μέχρι τῆς ἐκροσῆς του εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἶχε πλάτος μὲν βημάτων ἐξήκοντα, βῆθος δὲ σπιθικῶν τριάκοντα, ἐνίοτε καὶ ἑκατὸν εἴκοσι, καὶ τοσαύτην θερμότητος ἔντασιν, ὥστε ὅτε μετὰ ἕνα μῆνα ἐπεχείρησαν νὰ θρῦσωσι τὴν λάβαν, τὸ ὑπὸ τὸν φλοῖον μέρος τῆς ἐπύρωσιν εἰσέτι καὶ ἐστόμου τὰ ἐργαλεῖα. Μετ' αὐτὴν δὲ περιέγραψε τὴν τρομερὰν ἐκρήξιν τοῦ 1779, καθ' ἣν ἐξεσπερδόνισεν τὸ ὄρος πλῆθος βράχων γιγαντιαίων, κατεσύντριψεν ὑπὸ τὸν ὄγκον αὐτῶν τὰς περίξ ἐπαύλεις, ἐπλήρωσε τὰς κοιλάδας, ἀνῆψεν εἰς τὰ δάση ἀπεράντους πυρκαϊκὰς καὶ εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ἐφάνη εἰς τοὺς ἐντρόμοις περιοίους ὀλόκληρον ὡς κολοσσιακὰ πυρρλεκτος πυραμῖς.

— Ἐλπίζω, κυρία, εἶπε τέλος, ὅτι δὲν θὰ ἔχετε ὄρεξιν νὰ μ' ὀνομάσῃτε πλέον τῆς ἐπιστήμης μου φειδωλόν. Μᾶλλον φοβῶμαι μὴ μοι καταγνωσθῇ ἀστωαία.

— Κακῶς τὸ ἐλπίζετε ἀπεκρίθη ἡ Μίσις Κλάρα. Μοὶ χρεωστεῖτε ἀκόμη τὰς ἄλλας 137 ἐκρήξεις· ὀρεῖτε νὰ μοὶ

εἰπῆτε τί εἶναι κυρίως ἐκρήξις καὶ τί ἡφαιστεῖον, καὶ διατί ἀναπτέει καὶ διατί σβύνει, καὶ ποῦ εὐρίσκεται ἡ ἔστια του, καὶ εἰ εἶναι ἡ λάβη. Καὶ ὅλ' αὐτὰ θὰ μοὶ τὰ εἰπῆτε, ἠξέυρετε, πρὶν καταβῶμεν ἀπὸ τοῦ ὄρους.

— Λυποῦμαι, κυρία μου, ἀπεκρίθη ὁ Φόστερ, ὅτι δὲν ἐτύχετε διδασκάλου ἀνταξίου τῆς προθυμίας ἣν ἔχετε νὰ δ.δ.χθῆτε.

— Πραγματῶ, κύριε, εἶπεν ἡ Μίσις Κλάρα, νὰ μὴ καταγορῆτε τὸν διδασκάλόν μου. Ἐν μόνον ἐλάττωμα ἔχει, ἔλλειψιν προθυμίας εἰς τὸ νὰ μὲ διδάσκῃ.

Ἐν τούτοις δ' εἶχεν χαράζει, ἀλλ' ὁ ἥλιος δὲν ἐφαίνετο. Αἱ πλησιέστεραι τῶν Ἀπενίνων κορυφαὶ μᾶς τὸν ἐκρυπτον καὶ περιεφερόμεθα ἐμπρὸς τοῦ ἀσκητηρίου περιμένοντες τον.

Ἡ Μίσις Κλάρα, ἥτις ἐβόδιζεν εἰσέτι πλησίον τοῦ Κ. Φόστερ, ὀμιλοῦσα περὶ τῶν φαινόμενων τῆς φύσεως διακόψατα τὴν ὀμιλίαν τῆς, ἔκλινε πρὸς τὴν γῆν, καὶ δρέψασα μικρὸν ἄνθος κωδωνοειδῆς θάλλον μεταξὺ τῆς σκωρίας καὶ ὑπεράνω τῆς φυτικῆς ζώνης.

— Ἡμπορεῖτε νὰ μὲ εἰπῆτε, εἶπεν εἰς τὸν κ. Φόστερ, τί ἄνθος εἶναι τοῦτο;

— Τραχήλιον τὸ ροδόρουν, εἶπεν ἐκεῖνος.

— Βλέπετε ποῦ τὸ ἔδρεψα; Εἶπεν ἡ Κλάρα· εἶναι ἐκ τῶν ἀνθῶν ἐκείνων περὶ ὧν ἐλέγετε ὅτι θάλλουσιν εὐτυχῆ ἐπὶ τοῦ ἡφαιστείου.

— Καὶ δὲν παρετηρήσατε, ἀπεκρίθη ὁ Φόστερ, ὅτι συμπληροῦν τὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ, συνέβαλλεν ἐκεῖ πλησίον του καὶ ἄλλο τραχήλιον ὁμοίον του;

— Δρέψατέ το λοιπὸν καὶ ἐκεῖνο. Ἡ εὐτυχία των συνίσταται εἰς τὸ νὰ θάλλωσι τὸ ἐν πλησίον τοῦ ἄλλου· δὲν θὰ ἔχω τὴν σκληρότητα νὰ τὰ χωρίσω ἐγὼ, εἶπε γελῶσα ἡ Μίσις.

(Ἀκολουθεῖ).

ANTI ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Ἡ ΔΙΑΘΗΚΗ ΜΟΥ

Ἀνατρέχοντες πρὸς στιγμὴν τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν ἀπὸ τὴν ἀρχέγονον ἐποχὴν μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, βλέπομεν τὸν θάνατον ἀνεκάλθεν νὰ θεωρῆται ὡς μεγάλη συμφορά, ἐνῶ ὡς γνωστὸν, ὁ θάνατος διὰ τὸν ὁποῖον πάλλου τὸσα στήθη καὶ χύνονται τόσα δάκρυα, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ ἢ ἡ μετὰβασίς ἀπὸ τοῦ ἐλαχίστου εἰς τὸ μηδέν. Ἴσως θὰ ἦμαί ὁ μόνος ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς ὑψηλίου ὁ μὴ σκεθθεὶς καὶ τὸ τέρμα τῆς παρούσης ζωῆς, καθ' ἣν ἡ ταπεινότης μου ἠθέλεν ἐκλείψῃ ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου.

Καὶ οὐδέποτε μὲ ἀπασχόλησεν ἡ σκέψις τοῦ θανάτου, ἐπειδὴ τὸ κατὰ τοὺς νεκρολόγους κενὸν ποῦ μίαν ἡμέραν κατ' ἀνάγκην θ' ἀφήσῃ καὶ ἡ δική μου ἀπουσία, δὲν πιστεύω νὰ ἦτο καὶ τόσο δυσαναπλήρωτον!

Ἐὰν ἐν τῇ γῆνι σφαίρᾳ ἡ ὑπαρξίς μου ἐγνωρίζον πῶς εἰς κατὶ θὰ ἐχρησίμευεν, τότε μὴ ἀμυθόλατε ὅτι διὰ παντὸς μέσου θὰ ἐπεμελούμην τὴν ἐπὶ μακρὸν διατήρησιν τοῦ εὐτελοῦς σαρκίου μου, θέτων εἰς ἔργον ὅλα τὰ παρασκευασμὰ ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἀφειδῶς μᾶς σερβίρει πρῶνὴν ῥεκαλάμα.

* *

Συνήθως αἱ νεκρολογίαι διαιροῦνται εἰς δύο ἐποχάς. Εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνοιξείας καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ φθινοπώρου.

Ὅταν ὁ ἐκ τοῦ κόσμου τῶν ζώντων μεταστᾶς ἔτυχε νὰ διατρέχῃ τὴν ἡλικίαν τῶν εἴκοσι Μαίων, τὴν πρώτην δηλ. ἐποχὴν τῆς ἀνοιξείας, ὁ λόγος ἀρχίζει συνήθως μὲ τοιαύτας περίπου φράσεις.

— Ὁ ἀποθάνων ἀπέπτη πολὺ προῶρος ἀφ' ἡμῶν — ὡς ἂν νὰ ἦγε συνθηκολογήσῃ μὲ τὸν θάνατον — ἐν νεότητι πλήρεις σφρίγγους καὶ δράσεως, τοῦ Χάρου σβέσαντος τόσας ἐλπίδας καὶ χρυσᾶ ὄνειρα...

Ποῖος ὁμως κόπετος καὶ ποῖος θρήνος ὅταν, ὁ κατὰ τοὺς νεκρολόγους **ἀπαίδιος** αὐτὸς Χάρου, τύχῃ νὰ πληξῆ κἀνὲν μέλος ἐκ τοῦ εὐάνθους καὶ μυροδόλου κήπου, τότε δὴ τότε βλέπετε λόγους νὰ ἐκφωνοῦνται μεστοὺς ποιήσεως καὶ κάλλους, ὧν τὸν εἰρμὸν συχνὰ διακόπτει ὁ ἐκ τῆς συγκινήσεως ἀσπικτικὸς φθόγγος τοῦ ρήτορος, γλυκοφθόγγως ψάλλοντος τὴν περικαλεῖ κόρη, τὸν παρθενικὸν κρίνον, τὸν κάλυκα τῆς αἰδοῦς καὶ τῶν χαρίτων.

Πολλάκις δὲ τὸ πρῶγμα λαμβάνει ὑπερτραγικὴν χροιάν, καὶ αἰφνης βλέπετε τὸ σμῆνος τῶν νεκρολόγων μεταπίπτει εἰς ἔκτασιν, εἰς τῶν ὁποίων τὴν φαντασίαν ἡ ἀτμόσφαιρα ἀπὸ πένθος συσκοτᾶζει, ἔστιν ὅτε καλοῦνται παρ' αὐτῶν καὶ αὐτὰ τὰ **ἀνυπότακτα** στοιχεῖα τῆς φύσεως νὰ συμμετάσχουν τῆς λύπης καὶ νὰ θρηνήσουν τὴν ἀπώλειαν τῆς κόρης τὴν δὲ ὑψηλὸν νὰ χύσῃ χειμάρρους δακρῶν!

Ὅταν ὁμως ὁ ἀπὸ τοῦ κόσμου τῶν ζώντων διαγραφεῖς ὑπερέβῃ τὸ κεκανονισμένον ὄριον, διῆλθε δηλ. ἀμφοτέρω τὰ στάδια τῆς τε ἀνοιξείας καὶ τοῦ φθινοπώρου, ὁ λόγος εἶνε πολὺ αἰχμηρὸς, ἀφοῦ ἐννοεῖται πραγματευεῖται τὴν σωματικὴν στυγνότητά τῆς ὑπὸ τὸ βᾶρος τῶν ἐτῶν καμφοβίσης γεροντικῆς ἡλικίας.

Ὅταν μάλιστα τύχῃ κἀνεὶς νὰ πεθάνῃ τὴν ἐποχὴν τῶν κυνῶν καμμάτων καὶ προηγουμένως δὲν ἐλήφθη φροντίς νὰ ταριχευθῆ, ὅτε τὰ χεῖλη σας ψαύουν τὸ ὠχρὸν μέτωπον τοῦ νεκροῦ, αἰφνης θὰ αἰσθανθῆτε ἐκ τοῦ σώματός σου νὰ ἀναδίδεται βραεῖά τις κακοσμία, φυσικὸν σύμπτωμα βλέπετε τῆς μὴ ἐγκαίρου ταφῆς τοῦ θανόντος, ὃν ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἀπασχόλησαν οἱ ἀτελεύτητοι ἐπικηδεῖοι καὶ ἐπιτάφιοι!

Εἰς τὰς νεκρολογίας πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι καὶ ἐδῶ ἡ ρεκλάμα παίζει τὸ πρῶτον μέρος.

Πολλοὺς ἐγνωρίσα οἵτινες λόγῳ ρεκλάμας, δὲν ἄφρασαν νὰ τοὺς φύγῃ καὶ ἡ ἀσημοτέρα προσωπικότης, τῆς ὁποίας νὰ μὴ ψάλλουν ἐπαίνους καὶ διθυράμβους καὶ νὰ τῆς ἀπαριθμοῦν χιλιάς δύο ἀνυπότακτους ἀρετὰς, προκαλοῦντες οὕτω τὸ κῶμμα τῶν ἰδίων νεκρῶν, ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τῶν ὁποίων λέγονται τόσα ψεῦδη.

Ὅσοι μάλιστα ἐκ τῶν νεκρολόγων εἰς τοὺς λόγους των θέλουν νὰ προσδώσουν ποιητικὴν ἔμπνευσιν καὶ τοὺς ἀτυχεῖς τοὺς διακρίνει ἀχμηρῶς πνευματικῆ, ἀλλοίμονον τότε εἰς τοὺς νεκρολόγους ποιητὰς τοὺς ὁποίους ἀνηλεῶς λεηλατοῦν.

Κατόπιν ἔρχεται τὸ δεύτερον μέρος τῆς ρεκλάμας.

Φροντίζουν αἱ νεκρολογίαι των νὰ δημοσιευθῶσι καὶ εἰς τὴν ἡμερήσιον ἐφημεριδογραφίαν, ἵνα οὕτω λάβῃ γνώσιν τὸ πανελλήνιον!

λόγοι, οἵτινες πιστεύσατε ὑπερβαίνουν τὸ κωμικὸν καὶ γελοῖον.

Εἰς μάλιστα ἐνὸς αἰδεσιμωτάτου διέχεε τόσην εὐθυμίαν, ὥστε ἡ πένθημος ὀμηγύρις κατ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς σχοινοτενοῦς ἐκείνης νεκρολογίας, ἠναγκάζετο νὰ ὑπομειδᾷ εἰς βᾶρος τῆς αἰδεσιμότητός του.

— Τὸ δεινὸν ἄγγελμα τοῦ θανάτου, ἔλεγεν ἡ αἰδεσιμότης του, ὡς **κυκλῶν** διέδραμε τὰς ἀγυῖάς καὶ ρύμας τῆς πόλεως, τοῦ θανάτου προγγεληθέντος διὰ πενθίμου κωδωνοκουσίας... ὁ θάνατος τοῦ μεταστάντος εἰς βραθεῖαν λύπην ἐνέβηκε τὸ εὐσεβὲς ποιμνιον, εἰς δὲ τὸ πρόσωπον τῆς σεβαστῆς ταύτης κοινότητος βλέπω ἀνεξίτηλον διαγραφομένην τὴν λύπην, ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ὁποίας θερμὰ ἦδη ρέουσι δάκρυα — ἐνῶ τὸν κεντῶν ὁ λόγος τῆς αἰδεσιμότητός του τὴν ὄραν ἐκείνην εἶχε προκαλέσει τὰ ἄφθονα μειδιάματα.

Καὶ ἄρχεται κατόπιν ἡ σεβασμιότης του ἀνατρέχουσα εἰς τὴν γεανολογικὴν καταγωγὴν καὶ ὡς ἄλλος ἐνοικιαστῆς ἀδελῶτων ζῶων μὲ ζηλευτὴν ἀληθῶς τάξιν ἀπαριθμεῖ ὄλους τοὺς ἄρρενας καὶ θήλειους ἀπογόνους τοῦ μεταστάντος.

Τὸν ἀγαθὸν ἱερέα διεδέχθη ἕτερος ρήτωρ τοῦ ὁποίου ὁ λόγος εἶχε δύο ὄψεις ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτους.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ λόγου ἀφιερῶθη εἰς τὰς λαίλαπας καὶ καταγιγίδας καὶ εἰς τὸ περλάζον τῆς θαλάσσης κύμα μεθ' οὗ ὁ μεταστᾶς ἐπάλλαξε μαρτυρικῶς ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἐπέκεινα ἐνικυτοίς.

Κατόπιν ὁ λόγος ἐπραγματευθῆ τὴν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς κοινοφελῆ δράσιν τοῦ νεκροῦ.

Πράγματι, τὸ ἡμισυ πρῶτον μέρος τοῦ λόγου τοῦ νεκροῦ ἐκείνου ἐπιστήμονος ἀπέπνευεν θαλασσίαν ἀμπωτιν, ἐνῶ τὸ λοιπὸν μέρος ἦτο ἄγονον, καὶ κατ' ἀνάγκην ἦτο τοιοῦτον, ἀφοῦ ἐπραγματεύετο τὸν **χερσαῖον** βίον τοῦ θανόντος, ὁ κατὰ τὸν νεκρολόγον ἐξομοιωθεὶς μὲ ἀμφίβιον, ἀφοῦ ἔζη εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν!

Καὶ ὅταν τύχῃ νὰ πεθάνῃ κἀνεὶς δημοτικὸς σύμβουλος, βλέπετε τότε παρατασσομένην κουστωδιᾶν νεκρολόγων διαπληκτιζομένων τις πρῶτον νὰ ψάλλῃ τὰς ἀρετὰς τοῦ θανόντος, αἱ ὁποῖαι ἐννοεῖται ἀρετὰς ζῶντα οὐδέποτε τὸν διέκριναν καὶ κατόπιν τῆς κηδείας ἔπειτα ἡ πληθὺς τῶν συλλυπητηρίων καὶ ἡ ἀποστολὴ μακροασελῶν ψηφισμάτων διαφόρων σωματείων, ὧν ἡ ὑπαρξίς μέχρι τῆς χθῆς εἰς ὄλους ἦτο ἄγνωστος.

Ἄνθρωποι οἵτινες ἐν τῇ ζωῇ οὐδενὸς ἐκίνησαν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προσοχὴν, περὶ αὐτῶν κατόπιν γίνεται πολὺς εὐφημος λόγος καὶ τῶν ὁποίων ὁ θάνατος πρὸς στιγμὴν θεωρεῖται ὡς ἐθνικὴ ἀπώλεια!

Καὶ συχνὰ βλέπομεν νὰ ἐκφωνοῦνται λόγοι καὶ νὰ ἐξυμνοῦνται ἀρετὰς πρὸς ἀνθρώπους πολὺ μετρίως ἠθικῆς, οἵτινες κατὰ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς, οὐδενὸς θεοῦ καὶ ἱεροῦ ἐσεβάσθησαν.

Ἄλλὰ δὲν βλέπω τὸν λόγον διατὶ ἡ ὑπνολογία ἡ τόση καὶ ὁ τόσος μάταιος θόρυθος καὶ διατὶ ὁ θάνατος νὰ ὑφίσταται τοιαύτην διακωμώδησιν καὶ οἱ ἀτυχεῖς νεκροὶ νὰ ὑποβάλλονται εἰς τὰ μαρτύρια αὐτὰ τῶν νεκρολόγων — καὶ ὅταν μάλιστα οὗτοι τύχῃ νὰ εἶνε **μαλλιαροί**, καὶ πρὸς τί ὁ ποικιλόχρωμος ἐκείνος τῶν στεφάνων σωρὸς καὶ ἡ θρηνηδία ἡ τόση, ἀφοῦ ἄλλως τε διὰ τοῦ θανάτου οὐδὲν ἄλλο τελεῖται, ἢ διάπραξα τῆς συνήθους ζωῆς, ἧς πρὸς στιγμὴν παύει τὸ ἐν τῷ κοινωνικῷ σάλπῳ πολυπαθῆς μαρτύριον!

Η ΠΛΗΜΜΥΡΑ

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον).

III

Ἡ ὀθόνη (parre) ἐπανελάβε τὴν ὀμαλότητά της, ἀφοῦ ἐκάλυψε τὴν μαύρην ὀπὴν τῆς καταποντισθείσης οἰκίας, ἀφήνουσα νὰ ὀρθοῦνται ἔξω τοῦ ὕδατος ὁ σκελετός. τὰ συντρίμματά της.

Ἐπὶ ἔκει σφῶρος δοκῶν ἀνακατωμένων καὶ μία στέγη ναοῦ ἠμικατεστραμμένη. Καὶ μεταξὺ αὐτῶν τῶν δοκῶν, μοὶ ἐφάνη ὅτι διέκρινον ἐν σώμα κινούμενον, πράγμα τι καταβάλλον δυνάμεις ὑπερανθρώπου.

— Ζῆ! ἐφώνησα. Ἄ! Θεὲ ἔσο εὐλογημένος, ζῆ... ἐκεῖ ἄνωθεν τῆς λευκῆς ὀθόνης, τὴν ὁποίαν φωτίζει ἡ σελήνη!

Γέλως τις νευρικὸς μᾶς κατέλαβεν. Ἐκτυπήσαμεν τὰς χεῖράς μας ἀπὸ χαρὰν ὡς ἐὰν ἐσώθημεν οἱ ἴδιοι.

— Θὰ ἀνέλθῃ πάλιν, ἔλεγεν, ὁ Πέτρος. — Νί, ναί, ἰδοῦ! ἐπανελάμβανεν ὁ Γάσπαρις, ἰδοῦ προσπαθεῖ νὰ συλλάβῃ τὴν ἀριστερὰν δοκόν.

Ἄλλ' οἱ γέλωτές μ' ἐπαυσαν. Δὲν ἀντιπλάξαμεν πλέον λέξιν ἢ φωνὴν μᾶς ἐξέλιπεν ἐκ τῆς ἀγωνίας. Ἀντελήφθημεν τὴν φοβεράν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκετο ὁ Κυπριανός. Κατὰ τὴν πτωσὴν τῆς οἰκίας οἱ πόδες του εὐρέθησαν συνεσφιγμένοι μεταξὺ δοκῶν καὶ ἔμενον κρεμασμένοι χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἐλευθερωθῆ, μὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, μὴ ἀπέχων εἰμὴ ὀλίγα ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου, τοῦ ὕδατος.

Ἦτο φρικώδης ἀγωνία. Ἐπὶ τῆς στέγης τῆς γειτονικῆς οἰκίας ἡ Ἀγάπη ἦτο πάντοτε ὀρθὴ μετὰ τῶν δύο τῆς τέκνων. Ἐπίσης σπασμοδικὸν τὴν κατέλαβε. Παρευρίσκετο εἰς τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της, δὲν ἔπαυεν ἀπὸ τοῦ νὰ παρατηρῆ τὸν δυστυχῆ, κάτωθεν αὐτῆς, ὀλίγα μέτρα μακρὰν της. Καὶ ἐξεβάλεν ἕνα συνεχῆ ὀλολυγμὸν, ἕνα ὀλολυγμὸν κυνὸς παραφρονος ἐκ τρόμου.

— Δὲν δυνάμεθα νὰ τὸν ἀφήσωμεν νὰ ἀποθάνῃ οὕτως. εἶπεν ὁ Ἰάκωβος σαστισμένος (éperdu). Πρέπει νὰ ὑπάγῃ τις ἐκεῖ κάτω.

— Ἴσως ἡδύνατό τις νὰ ὑπάγῃ ἀκόμη κατὰ μῆκος τῶν δοκῶν, παρετήρησεν ὁ Πέτρος. Θὰ τὸν ἐλευθερώναμεν.

Καὶ διυθύνοντο πρὸς τὰς γειτονικὰς στέγας, ὅτε ἡ δευτέρα οἰκία κατέρρευσεν. Ἡ ὁδὸς διεκόπη. Τότε τὸ ψῦχος μᾶς ἐπάγωσεν. Ἐλάβομεν μηχανικῶς ὁ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄλλου καὶ τὰς ἐσφίγγομεν μὴ χωρὶ συντριβῆς, μὴ δυνάμενοι νὰ ἀποσπάσωμεν τοὺς ὀφθαλμούς μας ἀπὸ τὸ ἀπαίσιον θέαμα.

Ὁ Κυπριανός κατὰ πρῶτον προσεπάθησε νὰ ἀντιστῆ. Μεθ' ὑπερτάτης δυνάμεως ἀπεμακρύνθη τοῦ ὕδατος, καὶ ἐκράτει τὸ σῶμά του πλαγίως.

Ἄλλ' ἡ κούρασις τὸν κατέβαλεν, ἐπάλαισεν ἐν τούτοις. ἠθέλησεν νὰ συλλάβῃ πάλιν τὰς δοκοὺς, ἐξέτεινε τὰς χεῖρας πέραν του διὰ νὰ ἴδῃ ἐὰν ἡδύνατο νὰ προσκολληθῆ εἰς ἀντικείμενόν τι. Κατόπιν

— Ἐνωρίς ἢ ἀργὰ θὰ ἔλθῃ τέλος καὶ δι' ἐμὲ ἡ στιγμὴ ἐκείνη κατ' ἣν ἡ προσωπικότης μου θὰ ἐκλείψῃ ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου καὶ τὴν ψυχὴν μου ὁ ψυχοπομπὸς Ἐρμῆς ἐν θοιάμβῳ θὰ τὴν φέρῃ εἰς τὰ Βασιλεῖα τοῦ Πλούτωνος, ἢ ἀναλόγως τῶν ἀμαρτημάτων της, θὰ ριφθῆ εἰς τὸν Κεῖραν τῆς κολάσεως, ἐκεῖ εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς καὶ εἰς τοὺς κοχλάζοντας λέβητας.

— Ὅταν λέγω ἐπιστῆ καὶ δι' ἐμὲ ἡ ὄρα ἐκείνη ποῦ ἀψυχος θὰ κείμῃ ἐπὶ τοῦ νεκρικοῦ μου στανιδώματος, μίαν μόνον ζητῶ χάριν, — ἀφοῦ πολλὰ ὑπέστην ἐν τῷ πελάγῳ τῆς ζωῆς — ἵνα μὴ καὶ μετὰ θάνατον ὑποστῶ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν νευρολόγων.

— Τοῦτο εἶνε ἡ τελεία θέλησίς μου, αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη... Διαθήκη μου!

Νίκος Α. Λαμπρόπουλος

ΑΠΟ ΤΟΥΣ «ΜΑΓΗΗΤΕΣ»

1.

Δὲν ἠμπορῶ νὰ σὲ ξεχάσω
Χρόνοι κι' ἂν πέρασαν πολλοί...
Κάτι μὲ σέρνει γοπτευμένο
Κάτι κοντά σου μὲ καλεῖ...

Κι' ἐρωτευμένος τρέχει ὁ νοῦς μου
Σ' ἐσένα, ἀγάπη μου παλιὰ,
Ὅπως κυλιέται τὸ ποτάμι
Στῆς θάλασσας τὴν ἀγκαλιά!...

2.

Ὅταν στὴν κλίνη σου ἀπαλὰ
Γέρονεις, ξανθὸ κεφάλι.
Καὶ τὰ ματάκια σου σφαλαῖ
Τοῦ ὕπνου ἢ ροδαγκάλῃ.

Σὰν πεταλοῦδες ξεπετοῦν
Οἱ πόθοι μου τριγύρω σου,
Στὰ βλέφαρά σου σταματοῦν
Καὶ πέρνουνε τὸ μῦρό σου...

Μὰ σὰν τ' ἀστέρια σβύνονται
Κι' ἀνοίγουν τὰ λουλούδια,
Στὴν ἄρπα μου ξεχύνονται
Καὶ γίνονται τραγούδια!...

3.

Στὸ παραθύρι σου ἀπὸ πάνω
Ἐρωτευμένα δυὸ πουλιὰ
Μὲ τραγουδάκια, μὲ παιγνίδια
Χτίζουν μιὰν ὀμορφὴν φωνιὰ...

Καὶ σὺ τὰ βλέπεις, ξανθομάλλα,
Καὶ τὰ χεῖλάκια μαλακὰ
Σοῦ ροδανοίγει καὶ διαβαίνει
Ἐνα χαμόγελο γλυκό...

Ἐλα κι' ἐμεῖς, σὰν τὰ πουλάκια
Μὲ τραγουδάκια μὲ φιλιὰ
Θεομὴ νὰ χτίσουμε κι' αἰώνια
Τοῦ ἐρωτός μας τὴ φωνιὰ!...

δεχόμενος τὸν θάνατον ἐπανεπέσειν, κρεμασθεὶς ἐκ νέου ἀδρανῆς. Ὁ θάνατος ἤρχετο βραδέως. Ἡ κόμη του μόλις ἤγγιζε τὸ ὕδωρ τὸ ὁποῖον ἀνήρχετο μεθ' ὑπομονῆς. Θὰ ἤσθάνετο τὴν δρόσον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ κρανίου του. Ἐν πρῶτον κύμα τῷ ἐβροξεν τὸ μέτωπον.

Ἄλλο τῷ ἐκλείσεν τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ βραδύτερον εἶδομεν τὴν κεφαλὴν του ἐξαφανιζομένην.

Αἱ γυναῖκες πρὸ τῶν ποδῶν μας, εἶχον κρύψη τὸ πρόσωπόν των μεταξύ τῶν συμπελεγμένων χειρῶν των. Ἡμεῖς ἐγονατίσαμεν, με τοὺς βραχίονας ἐκτεταμένους, κλαίοντες καὶ ψιθυρίζοντες παρακλήσεις. Ἐπὶ τῆς στέγης ἡ Ἀγάπη πάντοτε ὄρθια με τὰ παιδία συνεσφιγμένα ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς ὠλόλυξεν δυνατώτερα εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτός.

(ἀκολουθεῖ)

Κοραῖς

Ο ΦΟΒΟΣ ΤΗΣ ΑΤΙΜΩΣΕΩΣ

ΥΠΟ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Γ. ΜΑΥΡΟΥΚΑΚΗ

Ἰατροῦ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ὁ φόβος τῆς ἀτιμώσεως οὐδαμῶς εἶνε ἀπόρροια σκέψεως ἀπλῆς οὐδὲ συνήθους τῶν πραγμάτων βασάνου, ἀλλὰ νοσηρῶς λεπτολογίας καὶ ἐλλείψεως πεποιθήσεως πρὸς ἑαυτόν. Ἡ σκέψις εἶνε πάντοτε καλὴ «βουλεύου μὲν βραδέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δόξαντα», ἔλεγεν ὁ Ἰσοκράτης, ἀλλ' ἂν τις λεπτολογῆσῃ περὶ πάντων τῶν πραγμάτων καὶ ἐνδεχομένης συνεπειᾶς φοβηθῆ, οὐδέποτε εἰς ἔργον οὐδὲν θὰ προβῆ. Ἐκάστη πράξις τοῦ ἀνθρώπου, ἀποβλέπουσα ἢ εἰς ἑαυτόν ἢ εἰς τοὺς ἄλλους, ἔχει δύο ὄψεις ἀγαθὴν καὶ κακὴν. Ἐπιτελῶν τίς τι εἶνε ἀδύνατον, ἐν πολλαῖς τῶν πράξεων εἶτε ἑαυτόν ὠφελῆ εἶτε τοὺς ἄλλους νὰ μὴ ζημιώσῃ ἢ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως. Εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ὑπάρχῃ τι, ὅπερ δὲν ἤθελεν ἐπισκιάζει μέρος τῆς αἰγλης πράξεώς τινος ὅσονδ' ἂν αἰγλήσῃ καὶ ἂν ἡ αὕτη. Ἐν ζητήσῃ λοιπὸν τις νὰ ἀπορῶγῃ πᾶσαν ἐνδεχομένην συνέπειαν ἢ καὶ ζημιάν, ἐλάττωσεν ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτω θὰ δράσῃ. Βεβαίως πᾶν ἄτομον πᾶσαν αὐτοῦ πράξιν πρέπει πρὸ τῆς ἐκτελέσεως νὰ ὑποβῆ εἰς τὸν ἕλεγχον, ἀλλ' ὁ ἕλεγχος οὗτος δὲν πρέπει νὰ ἢ ὑπέροχος, διότι τότε καθίσταται νοσηρὰ λεπτολογία. Ὁ ἀνκλογισμὸς τῶν συνεπειῶν εἶνε ἀναγκαῖος, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ζητῆ τις, ὅπως εὐρίσκη αἰτία προκλοῦντα ἀμβόλους συνεπειᾶς. Τὸ ἀπερίσκεπτος λέγειν ἢ πράττειν καὶ τὸ ὑπερ τὸ δέον βασανίζειν τι εἶνε ὡσαύτως νοσηρὰ. Πᾶς ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς ἐπίδοσ τοῦ θάρρους, οὐχὶ σπανίως δὲ καὶ τῆς τύχης αὐτοῦ στηρίζομενος ἐπιτελεῖ οὐκ ὀλίγα, ἄτινα οὐδαμῶς θὰ ἐπέλει, ἂν ἐπὶ μακρὸν ἐσκέπτετο καὶ ἐβασάνιζεν αὐτὰ οὕτως, ὥστε νὰ σταθμίσῃ ἐπακριβῶς καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ, ἄτινα ἐκ τούτων ἠδύναντο νὰ προκύψωσι. Πολλὰ γενναῖα πράξεις ἦσαν ἀποτέλεσμα ἂν μὴ ἀπερσκειψίξαι ἀλλὰ τουλάχιστον ἀτελοῦς λασάνου καὶ περιφρονήσεως πρὸς πᾶσαν ἐνδεχομένην συνέπειαν ἢ πάντα ἐνδεχόμενον μίγχν κίνδυνον. Ἐν ὁ Κωνσταντῆς ὑπελόγησε τὰς συνεπειᾶς, δὲν θὰ ἔκαμε τὴν Τουρκικὴν ναυαρχίδα, ἂν ὁ Ὀδυσσεὺς ἔτρεμε πρὸ τῶν κινδύνων, δὲν θὰ ἐπεχείρησεν τὴν ἐκ τοῦ Χειρίου τῆς Γραβιᾶς ἐξοδόν. Διατί νὰ ὑποβόγησῃ λοιπὸν τις μὴ ὡν ἀνίκανος τὰς ἀμβόλους συνεπειᾶς

καὶ νὰ μὴ προβῆ εἰς γάμον; Ὅσοι περισσότερον βασανίζονται τίς τι, τοσούτω πλείονες ἐνδύσσονται παρασκευάζονται καὶ μίγχν ἀποθάρρυνσις ἐπέρχεται. «Θαρσεῖν χρὴ, ταχ' αὐριον ἔσεται ἔμεινον!»

Ἄλλ' ἐξετράπημεν, Κύριοι, πολὺ τοῦ θέματος, διὸ ἐπανερχόμενοι εἰς αὐτὸ, παρατιθέμεθα δύο ιστορίας ἀρρώστων, παρ' οἷς ἠτύχησαμεν νὰ σπουδάσωμεν τὸ πρωτοτύπον τοῦτο νόσημα, τὸν φόβον τῆς ἀτιμώσεως.

Παρατήρησις 1η

Δ. Κ. . . . ἰατρὸς ἐξασκῶν τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ ἐν τινὶ πόλει τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἔτων 38. Μήτηρ ὑπερικτὴ, πατὴρ ἀρθριτικός. Εἰς ἡλικίαν 14 ἐτῶν ὁ ἰδεοληπτικός οὗτος προσβλήθη ὑπὸ τύφου, εἰς δ' ἡλικίαν 18 ἐτῶν φοιτητῆς ὢν τότε, ἔπαθε σπασμὸν τῶν ἀσχετικῶν μυῶν ρευματικῆς φύσεως διαρκέσαντα 7 περίπου μῆνας. Αἱ ὄνειρώξεις κατεβασάνιζον αὐτὸν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν. Νευρικώτατος ὢν ἄνευ οὐσιώδους ἀφορμῆς παραφέρεται πολλάκις εἰς ὑπερβολικὸν βαθμὸν, κατὰ δὲ τὴν παραφροσὴν αὐτοῦ ἰβρίζει, κτυπᾷ ἢ θραύει πᾶν τὸ προστυχόν. Ὁ θυμὸς δ' οὗτος διαρκεῖ ὀλίγα μόνον λεπτὰ τῆς ὥρας. Εἶνε χαρακτῆρος μᾶλλον μελαγχολικοῦ. Ἡ ἀντίληψις καὶ ἡ κρίσις αὐτοῦ εἰσὶν ἀρισταί, ἀλλ' ἡ μνήμη οὐσιωδῶς ἠλαττωμένη. Πολλάκις ἐπιχειρῶν νὰ γράψῃ συνταγὴν, λησμονεῖ τὸ ὄνομα τοῦ φαρμάκου, ὅπερ θέλει νὰ χορηγήσῃ καὶ βασανίζεται ἐπὶ πολλὴν ὥραν, μέχρις ὅτου ἀναπολήσῃ τοῦτο εἰς τὴν μνήμην αὐτοῦ, οὐχὶ σπανίως δὲ ἀποτυγχάνων, ἀναγράφει κεχρωματισμένον ὕδωρ, μέχρις οὐ ἀνατρέξῃ εἰς τὴν Φαρμακολογίαν καὶ εὕρῃ τὸ ὄνομα τοῦ φαρμάκου. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀϋπνίας. Ὁ τῶν πράξεων ἕλεγχος ὅσον ἀφορᾷ εἰς πάντα τὰ ἄλλα ζητήματα πλὴν τοῦ φόβου τῆς ἀτιμώσεως ἀριστος. Ἴδου ἡ ἐπιστολή, ἣν ἀπεύθυνεν ἡμῖν πρὶν εἶτι γνωρίσωμεν αὐτόν.

Ἀπὸ 7 ἐτῶν καὶ πλέον κατέχομαι ὑπὸ τοῦ ἐξῆς παραδόξου φόβου. Καὶ ἡ ἡλικία μου καὶ τὸ ἐπάγγελμα μου καὶ ἡ ἐλλείψις πάσης οἰκογενειακῆς περιποιήσεως μοὶ ἐπιβάλλουσι νὰ νυμφευθῶ. Πολλὰς καλὰς κόρας, αἵτινες θὰ μὲ καθίστανον εὐτυχὴ σύζυγον, μοὶ προσέφερον μέχρι τοῦδε καὶ ἀπερῆσαν οὐχὶ ἀπαξ νὰ προβῶ εἰς γάμον, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀποφάσεως μέχρι τῆς ἐκτελέσεως ὑπάρχει ἀυπερβλητὸν πρόσκομμα. Καὶ τὸ πρόσκομμα τοῦτο εἶνε μήπως νυμφεύομενος καταστῶ ἀνίκανος καὶ ἡ σύζυγός μου, με ἀτιμάσῃ. Αἰσθάνομαι τὰς γεννητικὰς μου δυνάμεις ἀμικιοτάτας κατὰ τοσούτω μᾶλλον καθ' ὅσον οὔτε καταχρήσεις ἔκαμα, οὔτε ἀφροδίσιόν τι νόσημα ἔπαθον ποτέ, οὔτε εὐρίσκωμαι ὑπὸ τινος τῶν συνθηκῶν ἐκεῖνων, αἵτινες δύνανται νὰ φέρωσιν ἀνικανότητα. Πολλάκις προέβην μέχρι των ἐσχάτων καὶ ἀπαξ ἔδωκα τὸν λόγον μου, ἀρραβωνισθεῖς· μάλιστα, ἀλλ' ἡ ἰδέα τοῦ ὅτι δυνατόν νὰ ἀτιμασθῶ, εἰς πάσας μὲν τὰς ἄλλας περιπτώσεις με ἀνεγαίτιζον ἀπὸ πάσης περαιτέρω συνεννοήσεως, με ἠνάγκασε δὲ νὰ διαλύσω τὸν ἀρραβῶνα. Ὅσάκις ἠθελον ἐπιχειρήσῃ νὰ ἔλθω εἰς συνεννόησιν μετὰ τινος ἀτόμου διὰ τὴν ἀποκκτάσασίν μου, με καταλαμβάνουσι δυσφορία, αἰσθητικὴ περισφιγέσεως τοῦ λάρυγγος, δύσπνοια, σκοτοδίνη καὶ παλμοὶ ἔντονοι, ψυχροὶ δ' ἰδρώτες περιρέουσι τὸ σῶμα μου ὅλον καὶ ἀναγκάζουσι νὰ διακόψω ἀποτόμως τὴν συζήτησιν ταύτην καὶ ἐνίοτε νὰ τραπῶ εἰς συγὴν πρὸς λυτρωσιν ἐξ ὅλων αὐτῶν καὶ ἄλλων φρικωδῶν ψυχικῶν ἐνοχλήσεων. Αἱ αὐτὰ δὲ περίπου ἐνοχλήσεις με βασανίζουσι καὶ ὅταν πολλάκις μόνος σκεφθῶ τὴν ἀτιμώσιν ἐν ἡ περιπτώσει ἔλθω εἰς γάμον κοινωνίαν.»

Τὸν ἀρρωστον τοῦτον μετὰ τινος χρόνον ἐλθόντα ἐνταῦθα ἐπεσκεψάμεθα. Ἡ μελαγχολία αὐτοῦ εἶχε κορυφωθῆ, αἱ μελανώτεροι ἰδέαι κατεῖχον τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ σοβαρῶς ἐσκέπτετο περὶ αὐτοκτονίας. Ἡ δὲ ἰδέα αὕτη εἶχεν ἐγκαθλιωθεῖ αὐτῷ ἀπὸ τῆς ἀποποιήσεως ἰδέας τοῦ τελευταίου συνοικεσίου, ὅπερ θὰ ἀπέφερον αὐτῷ καὶ προῖκα ἄνω τῶν 100 χιλιάδων δραχμῶν καὶ βίον ἄνετον. Εἶλεν ἀπισχνᾶναι, ἡ δ' ὄρεξις εἶχεν ἐκλείπει ἐντελῶς, καὶ τὰ πάντα με ἀπελπι ὄμμα ἐθεώρει.

Ἐάν πρόκειται νὰ βασανίζωμαι ὑπὸ τῆς ἰδέας αὐτῆς ἐφ' ὄρου ζωῆς, ἔλεγεν ἡμῖν, οὐδέποτε θὰ εὐτυχίσω, οὐδέποτε θὰ τύχω καὶ ἐγὼ τῆς τόσον οἰκογενειακῆς περιθάλψεως. Ἐπὶ τινος χρόνον εἶτι θὰ ἔχω τὰς δυνάμεις νὰ ἀσκῶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰατροῦ, ἀλλ' αἱ δυνάμεις αὐταὶ μετὰ μικρὸν θὰ με ἐγκαταλείψωσι διότι ἐνθεν μὲν ἡ κόπωση καὶ αἱ θλίψεις αἱ ἐκ τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγέλματος ἐνθεν δὲ ἡ φοβερὰ ἐκ τῆς ψυχικῆς μου ταύτης νόσου καταθλίψις θὰ με ἐξεντλήσωσι καὶ θὰ γίνω δυστυχέστερος παρ' ὅσον σήμερον εἶμαι.

Παρατήρησις 2α

Ἡ δευτέρα παρατήρησις ἀφορᾷ δικηγόρον τινος ἡλικίας 31 ἐτῶν καλῆς κοινωνικῆς θέσεως ἀπλοκλύοντα φήμης πολλῆς, οὐχὶ βεβαίως ἐν Ἀθήναις, καὶ τυχόντα μορφώσεως ὅλως ἐξαιρετοῦ. Εὐφραδῆς ὢν κέκτηται κρίσιν βελτίαν, εὐστροφίαν πνεύματος ἀξιοαύμαστος καὶ εἶνε λίαν ἐγκυκλοπαιδικός. Καὶ ὡς δικηγόρος καὶ ὡς ἄνθρωπος δύναται νὰ δώσῃ τὰς ἀρίστους συμβουλὰς. Ἦν δὲ ποτε χρόνος καθ' ὃν περιζήτητος ἦν καὶ ἐν ταῖς συνναστροφαῖς καὶ ἐν τῷ κύκλῳ τῶν συναδελφῶν αὐτοῦ. Ἄλλ' ἀπὸ 5 ἡδὲ ἐτῶν, ὅτε ἐσκήρθη σοβαρῶς περὶ γάμου, ἤρρισε νὰ καταλαμβάνηται ὑπὸ τοῦ φόβου τῆς ἀτιμώσεως. Ἐν ἀρχῇ ὁ φόβος αὐτοῦ ἦν μηδαμινὸς καὶ ἠρραβωνίσθη· δυστυχῶς ὅμως οἱ γάμοι αὐτοῦ δὲν ἐτελέσθησαν ταχέως, ὅπερ θὰ ἔσωζεν αὐτόν, ἀλλὰ κατὰ τὸ δεκάμηνον διάστημα τῶν ἀρραβῶνων τὸ νόσημα ἠϋΐησε καὶ ἐπὶ τοσούτων, ὥστε ἠνάγκασε τὸν ταλαίπωρον νέον ν' ἀπαλέσῃ καὶ ὠραίαν γυναῖκα καὶ ὠραιότεραν προῖκα. Εὐθύς μετὰ τὴν διαλύσιν τῶν ἀρραβῶνων ὡς διὰ μαγείας ὁ μὲν φόβος ἐξέλειπεν ὁ δὲ πάσχων ἐξήτηκε μετὰ πλείονος δραστηριότητος τὸ ἐπάγγελμα. Ἐκτοτε ὅμως ὁσάκις ἤθελε σκεφθῆ περὶ γάμου ἢ ἐγένετο αὐτῷ πρότασις τις, εὐθύς ἡ ἰδεοληψία ἀνεφάνετο καὶ ἐβασάνιζεν αὐτόν ἐπὶ τοσούτων, ὥστε καὶ τῆς συνήθους ζωηρότητος ἐστερέτο καὶ μελαγχολικὸς καθίστατο καὶ τὴν ἐργασίαν παρῆμει. Προσεπάθει νὰ ὑπερνήκησῃ τὸν φόβον τοῦτον ἀλλ' ὅσον ἐνέτεινε τὰς πρὶν περὶ τῆς νόσου ἡ νοσηρὰ ἰδέα καθίστατο πλέον ἐπίμονος καὶ δὲν ἐλυτροῦτο εἰ μὴ καθ' ἣν στιγμὴν ἐδίδεν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν. Τότε μέγχα βάρος πιέζον τὰ στήθη αὐτοῦ ἤρατο, ἡ σκοτοδίνη ἐξηφανίζετο καὶ ἀναδιδὼν στεναγμὸν ἀνακουφίσεως ἀνέκτα ὡς διὰ μαγείας τὴν ἀπωλεσθεῖσαν ἡσυχίαν καὶ ἐπανεύρισκε τὸν πρῶτον ἄνθρωπον καὶ τὸν πρῶτον ὕπνον.

Δὲν γίνονται ἀμέσως ὁ φόβος ἔλεγεν ἡμῖν ἀλλ' εἶδος τι νοσηρῶς λεπτολογίας. Μετὰ μεγίστης προσοχῆς ἀναλογίζομαι ὅλας ἐκεῖνας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς εἶνε δυνατόν νὰ ἀτιμασθῆ τις ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ, ἀναγράφω πάσας ἐπὶ τοῦ χάρτου, ὥστε νὰ μὴ λησμονήσω οὐδεμίαν καὶ ἐφ' ἐκάστης τῶν περιπτώσεων τούτων ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον σιέπτομαι κατακλήγω δὲ εἰς τὸ νὰ ἀπορρίψω πάσας. Ἄλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν λυτροῦμαι τοῦ μαρτυρίου τούτου, ἐμρχνίζεταί. ὡς φάσμα ἡ ἰδέα, ὅτι θὰ καταστῶ ἀνίκανος καὶ ἐνεκ τούτου θὰ ἀτιμασθῶ. Ἡ ἰδέα αὕτη ἐκλείπει πάσας μου τὰς δυνάμεις καὶ μοὶ φέρει τὸν ἀπελπισμὸν.

Μήτηρ ἐξήντησεν πᾶν μέσον μέχρι τοῦδε. Οὔτε τὰ κα-

τασταλτικὰ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, οὔτε τὰ τονωτικά, οὔτε ἡ ὑδροθεραπεία ἠδυνήθησαν νὰ μειώσωσιν ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον τὸν φόβον μου τοῦτον. Ὑπάρχει ἐλπίς νὰ θεραπευθῶ διὰ τοῦ ηλεκτρισμοῦ ἢ τοῦ ὑπνωτισμοῦ; Παρακαλῶ ἀπαντήσατε καὶ θὰ ἀμειψθῆτε γενναίως.»

Ἄν δήποτε τολμήσω νὰ ἐπιμείνω εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ γάμου ἡ σκοτοδίνη ἐπιτείνεται, ψυχροὶ ἰδρώτες περιρέουσι τὸ σῶμα μου με καταλαμβάνουσι παλμοὶ καὶ δύσπνοια, μοὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ κρίνω πλέον ὀρθῶς, νὰ ἐργασθῶ καὶ νὰ δώσω τὴν ἐλαχίστην ὡς δικηγόρος συμβουλὴν. Μοὶ ἐπέρχεται εἶδος τι συγχύσεως τῶν φρενῶν παρερχόμενον ἀμα παύσω νὰ σκέπτομαι τὸν γάμον.

Ὁ ἀρρωστος οὗτος οὐδὲν φυσικὸν σημεῖον ἐκφυλίσεως πρὸς αὐτὸν ἔχει. Ὁ πατήρ αὐτοῦ ἦν ἀλκοολικός.

Κύριοι!

Αἱ ἀνωτέρω δύο περιπτώσεις ἀπεικονίζουσι τὸτον πιστῶς τὸν τῆς ἐκτιμῆσεως φόβον, ὥστε δὲν δύναται τις νὰ ἀμφιβάλλῃ ὅτι πρόκειται περὶ ὅλων ἰδιαζούσης παθολογικῆς ψυχικῆς καταστάσεως μὴ περιγραφείτης εἰσέτι. Ἐπειδὴ δὲ, κύριοι, τὸ πρῶτον περιγράφεται παρ' ἡμῖν παρακλυόμενον θερμῶς, ὅπως ἐρευνήσῃτε ἐν τῇ πελατείᾳ ἡμῶν μετὰ τῆς χαρακτηριστικῆς ὑμᾶς ὀξυνοίας καὶ δραστηριότητος πρὸς ἐξεύρεσιν καὶ ἄλλων περιπτώσεων, διότι αὐταὶ αἱ δύο δὲν θὰ ὄσφι βεβαίως αἱ μόναι καὶ ἀνακινώσῃτε τῇ Ἐταιρείᾳ ταύτῃ, ἂν τυχὸν εὐρεθῶσι. Τὸ νόσημα φαίνεται ἀληθῶς καὶ εὐτυχῶς πολὺ σπάνιον. ἀλλὰ τίς οἶδε! πολλὰ κρύπτει ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτῆς καὶ ἄτινα οὐδέποτε φέρει εἰς φῶς εἶτε φοβουμένη τὸν χλευασμὸν εἶτε εἰς τὸ ἴδιον συμφέρον ἀποβλέπουσα. Πόσαι ψυχικαὶ καταστάσεις παραμένουσι ἀπαράτητοι δι' ἃς ὁ ἰατρὸς θὰ συμπονήσῃ ἀληθῶς τοῖς πάσχουσιν καὶ θὰ παραδεχθῆ, ὅτι ὁ θνητὸς ἐπλασθῆ δὲ νὰ ὑρίσκαται διαρκεῖς δοκιμασίας. Ἄν μικρὸν ὑπεγείρῃ τις τὸν πυκνὸν πέπλον τὸν λάμποντα ἐξωτερικῶς δι' οὐ πᾶς ἄνθρωπος κλυπτεται καὶ μετὰ προσοχῆς παρατηρήσῃ, πόσχα οἰκτρὰ σημεῖα δὲν θὰ προσπέσωσιν εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτοῦ! Ἐκάστη φυσιολογικῶς ἔχουσα ψυχὴ ἔχει ἀνάγκη ἰδίως μελέτης ἔχει ἀνάγκη ἢ παθολογικῶς ἔχουσα ψυχὴ. Ἄν ἐν τῇ λειτουργίᾳ ἄρμοικῶς ψυχῆ παρουσιάζονται δυσαναπλήρωτα κενὰ, πόσα μείζονα δὲν θὰ ὄσφι κενὰ ταῦτα εἰς ψυχὴν μὴ κεκτημένην εὐθύς ἀπὸ τῆς διαπλάσεως αὐτῆς ἀρμονικὴν λειτουργίαν;

Ἦδη γεννᾶται τὸ ζήτημα. Πρέπει νὰ ὠθῶμεν τοὺς πάσχοντας τούτους εἰς τὸν γάμον; Βεβαίως τοῦτο θὰ ἦτο ἄριστον. Ἀλλὰ τίς οἶδε ἂν, οἱ τοιοῦτοι πάσχοντες κατεχόμενοι ὑπὸ τῆς παραλόγου ταύτης ἰδέας καὶ νυμφεύομενοι δὲν πάθωσι ψυχικὴν ἀνικανότητα καὶ ἐπιταθῆ ἡ δυστυχία αὐτῶν; Διὸ προτιμώτερον καθ' ἡμᾶς εἶνε νὰ μὴ ἐπιμείνωμεν εἰς τὸ νὰ νυμφευθῶσιν οἱ τοιοῦτοι. Μεταξὺ τῶν ἄλλων θεραπευτικῶν μέσων, ἄτινα θὰ ὑποδείξωμεν αὐτοῖς θὰ ἀναφέρωμεν καὶ τοῦ γάμου ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ βασίσωμεν τὴν θεραπείαν ἡμῶν ἐπὶ τοῦ μέσου τούτου, διότι πιθανὸν νὰ γίνωμεν παραίτιοι μείζονος δυστυχίας, ἂν ὁ σήμερον ἀκαίως εὐθύς μετὰ τὸν γάμον δὲν καταστῆ τελείως ἀνίκανος ἐνεργούντος τοῦ φόβου ὡς ἰσχυροτάτη ὑποβολή.

Ὁ ἡλεκτρισμὸς, καὶ ἐν ἐγοηγόρει ἢ καὶ καθ' ὕπνου ὑποβολὴ καὶ τὰ τονωτικά φάρμακα δύνασιν νὰ βελτιώσωσι κάπως τὴν πάθησιν τῶν τοιούτων ἀτόμων. Ἀλλὰ καθ' ἡμᾶς βασίζομενοι ἐπὶ τῆς ἐκφυλιστικῆς φύσεως τοῦ νόσηματος τελεία θεραπεία εἶνε ἀδύνατος!

Πρηγορία λοιπὸν καὶ μόνον πρηγορία!

Ἀθήναι, Ἰανουάριος 1900.

ΓΝΩΜΑΙ-ΣΚΕΨΕΙΣ

Ὁ πλουσιώτατος τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὁ οἰκονόμος, ὁ πτωχότατος εἶναι ὁ φιλάργυρος.

— Τὸ ψεῦδος εἶναι ὡς βῶλος χιόνος, ὅστις ἐξογκοῦται ἐκ τῶν ὀρέων κυλινδούμενος, εἶτα δὲ μένει ἀκίνητος καὶ ἐκμυδενίζεται διαλυόμενος.

Ἡ φιλοδοξία εὐκολώτερον κυριεύει τὰς μικρὰς ψυχὰς παρὰ τὰς μεγάλας, ὡς τὸ πῦρ εὐκολώτερον καταλαμβάνει τὰ φρύγανα καὶ τὰς καλύβας παρὰ τὰ ἀνάκτορα.

— Ὑπερβολικὸς ψόγος δυσαρρεστῆ μόνον, ἀλλ' ἀνεπαρκῆς ἐπαινος παροργίζει.

Ἡ τιμὴ καὶ τὸ κέρδος δὲν εὐρίσκονται πάντοτε ἐν τῷ αὐτῷ σάκκῳ.

— Τὸ εὐμετάβλητον τῶν συρμῶν εἶναι ὁ φόρος, ὃν ἐπιβάλλει ἡ βιομηχανία εἰς τὴν ματαιότητα τῶν πλουσίων.

— Ἡ τύχη φοβεῖται τὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς, μόνον τοὺς ἀνάνδρους κατασυντρίβει.

— Τὴν μητέρα καὶ τὸν Θεὸν ἐπικαλούμεθα ἐν κινδύνῳ καὶ λησιμονοῦμεν ἐν τῇ χαρᾷ.

— Ἡ ἀθεία εἶναι ἡ αὐτοκτονία τῆς ψυχῆς.

— Τὸ δυστύχημα τῆς εὐτυχίας εἶναι ὁ κόρος καὶ τὸ εὐτύχημα τῆς δυστυχίας εἶναι ἡ ἐλπίς.

— Τὸ γῆρας ἔχει δύο βακτηρίας τὴν μνήμην καὶ τὴν πείραν, ἐφ' ὧν στηριζόμενον προχωρεῖ ἀσφαλῆστερον καὶ πολλακίς ταχύτερον τῆς σφριγώσης νεότητος.

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἐξωτερικαὶ εἰδήσεις. Κατὰ τηλεγραφήματα τῆς 30 ἴβριου ἐκ Σόφιας, ἡ διάλυσις τοῦ Μακεδονικοῦ κομιτάτου ἤρξατο. Οἱ ἀρχηγοὶ δ' αὐτῶν ἀνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως.

— Ὁ πρόεδρος Κροῦγερ ἐξαπατήσας τοὺς φύλακας τοῦ ἐδραπέτευσεν, ἐπιβίβασθαι τὴν 28 λήγοντος εἰς τὴν Γιδερλάνδην.

— Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐλλογῶν ἐν Λονδίῳ, δίδουσι 383 συντηρητικούς βουλευτάς κατὰ 244 φιλελευθέρων.

— Διάδοσις ἐξ Εὐρώπης ἐκυκλοφόρησεν ὅτι ἡ Κρήτη ἐνωθήσεται προσεχῶς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν τύπον τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης.

— Κατὰ τὰ τηλεγραφήματα τῆς 29 λήγοντος μηνὸς ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἀπέρχεται ἐκ Σεβαστουπόλεως τὴν 30 ἴβριου μετὰ τοῦ πρίγκηπος Χριστοφόρου, ὃν καταρῆσεν ἡ ἐνταῦθα τὴν προσεχῆ Κυριακῇ.

— Ὁ Ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδος ἐφθασε εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν 30 ἴβριου, γενόμενος δεκτὸς παρὰ τοῦ Σουλτάνου μετ' ὀλίγης ἐξαιρετικῶν τιμῶν.

— Τῆς μητρὸς τῆς πρίγκηπισσῆς Σοφίας Αὐτοκρατορίας Φρειδερίκου ἡ ὕγεια ἐδεινώθη. Οἱ ἰατροὶ φοβοῦνται ὅτι τὸ μοιραῖον τέλος ἐπίκειται.

— Ἐγγράφη ὅτι ὁ Σουλτάνος ἀπεφάσισε νὰ συγχωρήσῃ τοὺς Νεοτούρκους καὶ νὰ καλέσῃ αὐτοὺς, ὅπως ἐπιστρέψωσι εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἐν τούτοις κατὰ νεωτέρας πληροφορίας βεβαιοῦται ὅτι ἐνεργεῖται αὐστηρὰ καταδίωξις κατὰ παντὸς ὑπόπτου, συμπαθοῦντος πρὸς τοὺς Νεοτούρκους.

— Ἐν Σάμῳ ἐγένετο διάλυσις τῆς γενικῆς συνελεύσεως. Μεγίστη ἐπικρατεῖ ἐξέγερσις ἐν τῇ νήσῳ, καθότι θεωρεῖ τούτο ὡς κατάλυσιν τῶν προνομίων τῶν χορηγηθέντων αὐτῇ τῇ ἐγγυήσει τῶν προστατίων Δυνάμεων. Ἡ διάλυσις τῆς συνελεύσεως ἀποδίδεται εἰς τὰς βασιουργίας τοῦ τῶς ἡγεμόνος τῆς Σάμου Βαγιάνη. Οἱ βουλευταὶ τῆς νήσου καὶ οἱ πληρεξούσιοι ἐξήτησαντο παρὰ τοῦ Σουλτάνου τὴν ἀνάκλησιν τοῦ διαλύσαντος τὴν συνέλευσιν Ἰραβέ.

— **Εἰδήσεις.** Ὁ ἐπιτελάρχης κ. Σαπουτζιῆς ἀγγέγει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὅτι τὴν 2 ἴβριου ὁ Διάδοχος

θέλει ἀναλάβει τὰ καθήκοντά του ὡς γενικὸς διοικητὴς τοῦ Στρατοῦ, ἐνώπιόν του δὲ θέλει παρουσιάσῃ ὀλόκληρον τὸ ἐπιτελεῖον.

— Ἀύριον 1 ἴβριου ἀπολύονται 6,000 ἄνδρες πάντες κληρώτου τοῦ 1898, ληξιάσης τῆς διετοῦς ὑπηρεσίας των.

— Τὴν Κυριακῇ 1 ἴβριου συνέρχεται ἐν Πάτραις τὸ σταφιδικὸν συνέδριον.

— Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου συνιστᾶται ναυτικὴ μοῖρα ἐκ τεσσάρων ἀτμομηχανῶν, ἐφ' ὧν θὰ ἐπιβῶσι οἱ ἐξελεῖντες νέοι σημαιοφόροι πρὸς ἐκγύμνασιν ἱστιοπλοίας.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Μαυροκορδάτος διατρίβει ἐν Λαρίσῃ πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆν δὲ προσεχῆ Δευτέραν ἀναχωρεῖ δι' Ἀθήνας.

— Ἐτελέσθη ἐν Λαρίσῃ τὴν 25—26 καὶ 27 λήγοντος μηνὸς ἡ Γεωργικὴ καὶ Κτηνοτροφικὴ Ἐκθεσις, ἡ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τεθεῖσα. Εἰς τὴν ἔκθεσιν παρέστη ἡ Α. Β. Ὁ Διάδοχος. Ἡ Θεσσαλία καὶ ἰδίως ἡ Λάρισσα μεγάλως ὠφελήθη ἐκ τῆς πανηγύρεως ταύτης.

Ἀφίξεις—Ἀναχωρήσεις. Μετὰ τρίτημνον ἐν Παρίσις ἀποδημίαν, ἐνθα ἐπεσκέψθη πλείστας κλινικάς, μετασχὼν καὶ τοῦ διεθνοῦς ὀφθαλμολογικοῦ συνεδρίου, ἐπανέκαμψε ἐν Ἀθήναις ὁ διακεκριμένος ὀφθαλμιατρὸς κ. Θεμιστοκλῆς Μεταξᾶς μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος ὁ δικηγόρος κ. Ἰπποκράτης Καραβίας.

— Ἀπῆλθεν εἰς Παρίσις πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Παγκοσμίου ἐκθέσεως ὁ ἐν Πειραιεὶ βιομηχανὸς καὶ Δημ. Σύμβουλος κ. Δημοσθένης Πουρῆς μετὰ τοῦ υἱοῦ του κ. Μιλτιάδου Πουρῆ.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Γορτυνίας ὁ διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς κ. Δημήτριος Γ. Πλαπούτας.

— Ἀφίκετο ἐξ Αὐστρίας ἐνθα ἐξελήρωσε τὴν στρατιωτικὴν του ὑπηρεσίαν ὁ κ. Δομένικος Βρατσαφόλης, υἱὸς τοῦ ἐν Πειραιεὶ πράκτορος τοῦ Λόυδ.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Παρισίων ὁ γνωστὸς ἔμπορος γυναικείων πέλων κ. Παναγόπουλος, κομίσας μεγάλην συλλογὴν ὕλικῶν ὡς καὶ πέλων ἐτοιμῶν διὰ τὴν χειμερινὴν ἐποχὴν ἐκ τῶν ἐκεῖ μεγαλειτέρων ἐμπορικῶν οἰκῶν.

— Παρεπίδημει εἰς Κρήτην ὁ ἡμέτερος Διευθυντὴς κ. Κ. Φ. Κλάδος.

— Ἀνεχώρησε διὰ Τρίπολιν ὁ αὐτοῦ ἔμπορος κ. Χ. Τσαούτας.

— Ἀνεχώρησε διὰ Τρίπολιν ὁ αὐτοῦ ἔμπορος κ. Δ. Κουζούλας.

— Ἀφίκετο ἐκ Θήρας ὁ κ. Σπυριδίων Μεταξᾶς πρῶην Δήμαρχος.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἄργους ὁ κ. Π. Κολλιοντζῆς διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς.

— Ἀφίκετο ἐκ Θήρας οἱ κ. Κοσμᾶς καὶ Γεώργιος Βαρβαρῆγος μετὰ τῆς κυρίας του.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Καλάμας ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Καλάμας πρωτοδικῶν κ. Ναπελέων Σαρῆϊωάννης.

— Ἐπανέκαμψε ἐν Ἀθήναις ἐκ Χαλκίδος ὁ ἀ' γραμματεὺς τῆς Τουρκικῆς πρεσβείας Μαζᾶρ μπέης μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του καὶ τῶν τέκνων του.

— Ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ κ. Δημ. Λαμπρόπουλος.

— Ἀνεχώρησεν δι' Ἄργους ὁ κ. Γ. Σεϊμένης.

— Οἱ φιλοπόδοι ἐν Τριπόλει ἔμποροι κ. Χρονόπουλος καὶ Κωσταντῆκος ἐλθόντες ἐνταῦθα πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Καταστήματος των ἐπανέκαμψαν πάλιν ἐν Τριπόλει.

— Ἀφίκετο ἐν Πειραιεὶ ἐξ Ἄργους ὁ κ. Δ. Κοζάκος.

— **Ἀποβιώσεις.** Ἐτελεύτησεν τοῦ ζῆν ὁ Χαράλαμπος Κικκίδης ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατελέσας Γραμματεὺς πρωτοδικῶν Χαλκίδος. Συλλυπούμεθα τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ μεταστάντος.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Κορίνθῳ ἡ σεβαστὴ μήτηρ καὶ μάμη Μαριγῶ Ι. Εὐστρατιάδου, ἀνήκουσα εἰς τὴν καλλιτέραν ἐκ τῶν πάλαι τῆς Χαλκίδος οἰκογενειῶν. Τὰ ἐγκύρια συλλυπητήριά μας εἰς τὰ τέκνα αὐτῆς.

— **Γάμοι—Ἀρραβῶνες.** Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς δεσποινίδος Ἰορδανοπούλου μετὰ τοῦ κ. Ἀντωνίου Κομανοῦ. Παράνυμφος παρέστη ὁ π. διευθυντὴς τῆς τραπέζης Ἀθηνῶν κ. Ι. Πεσματζόγλου. Ἐν Τριπόλει ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Γεωργίου Ρακοπούλου ταχυδρομικοῦ ταμίου μετὰ τῆς ἀδελφῆς καὶ περικαλοῦς δεσποινίδος Ἀγγελικῆς Μ. Χριστοπούλου. Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

— **Ἐξετάσεις.** Ὁ συμπαθὴς φίλος κ. Ἀλέξανδρος Θάλης δὸς ἐνώπιον τοῦ ἰατροσυνεδρίου τὰς ἐξετάσεις αὐτοῦ ἔλαβε τὴν ἀδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὸν ὀδοντοίατρον, ἀποσπᾶσας τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν κ. κ. ἰατροσυνέδρων, διὰ τῶν εὐστόχων ἀπαντήσεων του. Συγχαίρομεν ἐκ καρδίας τὸν νεαρὸν ὀδοντοίατρον, εὐχόμενοι τὴν αὐτὴν καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ σταθμῷ ἐπιτυχίαν.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΛΤΣΙΝΙΩΤΗ

ΟΔΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΑΡΙΘ. 9—ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ κυνηγετικῶν πολεμικῶν εἰδῶν. — ΕΡΓΟΣΓΑΣΙΟΝ καλύκων, καψυλιῶν καὶ φυσηγίων.

Παρακαταθήκη ἀπὸ

φλανέλλας, ἐσώβρακα καὶ κάλτσες Lairitz ἀντιρρευματικὰς

Τὸ μόνον ἀσφαλὲς καὶ ἀποτελεσματικὸν μέσον τῆς καταπολεμήσεως τῶν ρευματισμῶν εἶναι νὰ ἐνδύσθε μὲ

φλανέλλας, ἐσώβρακα καὶ κάλτσες τοῦ ἐργουσταίου

Λ Α Ϊ Ρ Ι Τ Ζ

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ Σ. ΚΥΡΝΑΣΙΟΥ

ΕΝ ΒΟΛΩ, ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἀθηνᾶς.

Ἀποθήκη Δερμάτων

Ἄπαντα τὰ δέρματα ἐγχώρια καὶ εὐρωπαϊκὰ. Δέρματα Ρωσίας, χονδρική πώλησις μουσαμάδων Ἀγγλίας.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΔΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΕΣΚΟΥ

Πλατεία Συντάγματος (οἰκία Γ. Καλλιγᾶ)

κοιμωτὴς Θιάτρου

Πλήρης συλλογὴ ἀρωμάτων τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐργουσταίων. Ἀναγνωστήριον πλήρες, ὅλαι αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες ἑλληνικὰ καὶ ξένα περιοδικὰ.

ΑΜΑΞΟΠΟΙΕΙΟΝ ΜΙΧ. ΣΚΟΡΔΑΡΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ὁδὸς Ἀσωμάτων 12

ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Κατασκευάζει τὰς τελειότερας ἀμάξας Λανδώ, Βιτώριας Κουπέδες, καθὼς καὶ Κάρρ, Λεωφορία παντὸς εἶδους ἐφάμιλλα καὶ στερεώτερα τῶν εὐρωπαϊκῶν τοιούτων.

ΠΑΝΤΟΠΩΔΕΙΟΝ Δ. Ν. ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΗ

Ἐν Παροικίᾳ Πάρου

Ἄπαντα τὰ ἀποικιακὰ καὶ ἐδῶδιμα, βούτυρα ἐκλεκτά, ἔλαια πρώτης ποιότητος, ποτὰ οἰνοπνευματώδη, οἶνοι ἀρίστης ποιότητος. Τιμὰί λογικαί.

Ὁ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὑπηρετήσας παρὰ τῷ ἐνταῦθα Μεγάλῳ Φαρμακείῳ Κρίνου διπλωματοῦχος Φαρμακοποιὸς κ. Μιχ. Δρακάκος συνέστησεν ἐν Μολαίς τέλειον Φαρμακεῖον εἰς ὃ πλὴν τῶν ἀγνοτέρων φαρμάκων εὐρίσκεται καὶ πλήρης συλλογὴ Specialites ὄλων τῶν ἱαματικῶν ὑδάτων.

ΑΔΕΛΦ. ΜΟΥΡΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΡΑΛΗΣ

ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ

Τὸ μεγαλειότερον κτᾶστημα. Ὑαλοπωλεῖον καὶ Σιδηροπωλεῖον. Σερβίτικα τραπέζης ἐκ πορσελάνης, κρυσταλλουργικὰ προϊόντα πολυτελείας. Ὅλα τὰ ἐκ σιδήρου ἐργαλεῖα υχειρικὰ σκεῦη, σιδηρὰ οἰκοδομῶν κλπ.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ «ΤΑ ΛΕΥΚΑ ΟΡΗ» ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

ΑΝΔΡΕΟΥ ΧΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐπὶ τῆς πλατείας Συντριβάνου.

Ἡ καθαριότης καὶ ἡ περιποίησης χαρακτηρίζει τὸ ἀνωτέρω ξενοδοχεῖον, μίᾳ ἐπίσκεψιν δύναται νὰ κάμη καὶ τὸν ἰδιοτροπώτερον τακτικὸν θαμῶνα τοῦ ἐστιατορίου.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ

ΑΝΤ. ΠΑΤΡΙΝΕΔΗ

Πλουσία συλλογὴ ὕφασμάτων ἀνδρικῶν καὶ γυναικείων. Τιμὰί συμφέρουσαι.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ

ΑΝΤ. ΛΕΜΗ ἢ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Καθαριότης περιποιήσεως δωμάτια εὐάερα κλπ.

ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ Χ. Δ. ΚΟΥΛΟΥΚΗ

ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ Ὁδὸς Γορτυνίας

Τὸ τελειότερον, τὸ εὐπρεπέστερον τὸ καὶ καλλιτεχνικώτερον κούρειον εἶναι τοῦ κλαισιθῆτου κ. Χ. ΚΟΥΛΟΥΚΗ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ ΕΝ ΓΥΘΕΙΩ

Μεταφερθὲν εἰς νεόδμητον οἰκίαν ἐπὶ τῆς παραλίας καὶ εἰς κεντρικὴν θέσιν ἀνεκαινίσθη ἐξ ὀλοκλήρου. Καθαριότης καὶ περιποιήσεως ἔκτακτος.

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Γ. Π. ΡΙΖΑΚΟΥ Ἐν Γυθείῳ

Ὁ ρέκτης καὶ φιλοπρόδος κ. Γ. Π. Ριζάκος ἰδρύσας τέλειον οἰνοπνευματοποιεῖον ἐν Γυθείῳ προμηθεύει τὰ ἐκλεκτότερα ποτὰ. Κονιάκ παλαιὸν ἔξοχον

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΕΡΙΒΟΛΙΩΤΗ Ἐν Σπάρτῃ

Καθαριότης καὶ περιποιήσεως μοναδική, ἐστιατόριον τέλειον, μαγειρικὴ ἔξοχος, πρὸς δὲ καὶ εἰδικὸν παράρτημα εἰς ὃ κατέλυσαν μέχρι τοῦδε πᾶσαι αἱ ἐπισκεφθεῖσαι τὴν Σπάρτην ἐπισημότητες.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ»

Γ. ΚΟΝΤΙΖΑ Ἐν Σύρῳ

Ὁ κ. Γ. Κοντιζᾶς χάριν τῆς πολυπληθοῦς πελατείας του συνέστησε πλὴν τοῦ μέχρι τοῦδε Ξενοδοχείου του καὶ παράρτημα, ὅπερ χαρακτηρίζει ἄρα καθαριότης, περιποίησης καὶ προθυμία ὑπηρεσίας· μίᾳ μόνῃ ἐπίσκεψιν πείθει πάντα ξένον, ὅτι τοῦ λοιποῦ μόνον εἰς τοῦ κ. Γ. Κοντιζᾶ θὰ εὐρηθῶσιν καὶ καθαριότητα.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Γ. ΔΑΡΑΤΣΙΑΝΑΚΗ ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

Ὁδὸς Ποτιᾶ

Εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν κούρειον τοῦ ρέκτου καὶ φιλοπροόδου νέου κ. Δαρατσανάκη εὐρίσκει τις ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ ἀρώματα, ψήκτρας, ἀρωματ. σάπωνας πάστες ὀδόντων, ἐργασία ἀπαράμιλλος. Ὅλοι εἰς τοῦ Δαρατσανάκη.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ ΣΑΟΥΝΑΤΣΟΥ

Ἐν Ρεθύμνῃ Κρήτης ὁδὸς Τάουρον.

Τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ρεθύμνῃ Φαρμακείων

Ὁ κ. Θεμιστοκλῆς Σαουνάτσος πλὴν τῆς πλουσιωτάτης συλλογῆς φαρμάκων ἐξέθηκε εἰς τὴν Κρητικὴν ἔκθεσιν διαφόρους σκευασίας ἥτοι Siropes Blangard, Ἰωδοῦχον σίδηρον, Οἶνους Κολλά καὶ Κίνας διὰ ἐτιμῆθη μὲ

Ἄργυροῦν Μετάλλιον

Ἐβελτίωσε τὴν ποιότητα τοῦ παγκοσμίου φήμης ἔχοντος Κρητικοῦ Δικτάμου, ὅπερ ἀντικαθιστᾷ πλέον τὸ τέιον διὰ τε τὸ εὖοσμον καὶ διὰ τὰς ἀπειρους θεραπευτικὰς του ιδιότητας.

Specialités εὐρωπαϊκά, ἅπαντα τὰ μεταλλικὰ ὕδατα καθὼς καὶ συλλογὴν Κυλεπιδέσμων.

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΟΙΚ. ΡΟΥΣΣΟΥ ΕΝ ΘΗΡΑ

Ἄπαντα τὰ ἀποικιακὰ εἰς ἐξαιρέτους ποιότητες. Ἐδώδιμα, κονσέρβες εὐρωπαϊκῆς, τόνοι, ἀστακοί, σαρδέλλες τοῦ κουτιοῦ νωπότερα καὶ εὐθηνά.

ΚΡΗΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

Α' Ἐκδόσεις μὲ προσωρινὸν ἐρυθροῦν ὀλόκληρος σειρά.

Β' Τυπωμένα λευκανθασμένως μελανὰ 1 δραχμ.

Γ' Ὀλόκληραι σειραὶ τῶν ἡδῶν ἐν ἰσχύει.

Διὰ πᾶσαν παραγγελίαν ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον μας.

Β. ΠΟΛΙΤΗΣ & ΣΙΑ

Ἐν ὁδῷ Ἱπποκράτους ἀριθ. 6 πλατεῖα Θεμιστοκλέους
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Παραγγελιοδοχικὸν ἀσφαλίστικὸν καὶ ἐμπορικὸν γραφεῖον.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΣΥΡΩ

Α. ΣΥΨΩΜΟΥ ΚΑΙ Ι. ΔΡΑΚΑΚΗ (ὁδὸς Ἀγορᾶς).

Ἐν τῷ ἐμποροραπτικῷ τούτῳ καταστήματι ὑπάρχει μεγάλη συλλογὴ ὑφασμάτων ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν καθὼς καὶ τσόχαι καὶ κασμήρια τῶν κλλιτέρων εὐρωπαϊκῶν ἐργαστασίων.

Τελεία ἐφαρμογή, ἀπαράμιλλον γούστο καὶ εὐθηνία τιμῶν χαρακτηρίζει τοὺς φιλοπροόδους ιδιοκτῆτας.

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Γ. ΧΡ. ΒΑΡΟΤΣΗ

ΕΝ ΘΗΡΑ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς.

Τὸ παντοπωλεῖον τοῦ φιλοπροόδου νέου κ. Γ. Χρ. Βαρότση εἶνε ἐν τῶν τελειότερων ἐν Θήρᾳ, ἐν αὐτῷ εὐρίσκονται ἅπαντα τὰ ἀποικιακὰ εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, τυριὰ ἔκτακτα καθὼς καὶ ὅλα τὰ εἶδη τοῦ παντοπωλείου.

ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΒΥΡΣΟΔΕΨΙΑΣ ΕΝ ΣΥΡΩ

ΤΟΥ Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΖΑΧΑΡΑΚΗ

Πρὸς εὐκολίαν τῆς ἐν Πειραιῇ μετ' ἄλης πελατείας του συνέστησεν ὙΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΟΔΟΣ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ 17 ὅπισθεν τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ καὶ παραπλεύρως τῶν γραφείων τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνῷ παρέχονται εἰς τὰς αὐτὰς τιμὰς ὅλα τὰ πεφημισμένα προϊόντα τοῦ ἐν Σύρῳ ἐργοστασίου.

ΟΙΝΟΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Π. Γ. ΓΙΑΝΝΙΟΥ

Ἐν ὁδῷ Ποσειδωνίας παρὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ. Ἐν Σύρῳ. Κατασκευάζει ὅλα τὰ οἶνοπνευματώδη ποτὰ καὶ Liqueurs μαστίχαν ἔξοχον, ῥίγανη, ῥώμι, ῥακί, κονιάκ ἄνθος καὶ λοιπὰ ποτὰ εἰς τιμὰς καὶ ποιότητας ἐξαιρετικὰς.

Ὅλοι οἱ Συριοὶ τὸ ὄρεκτικόν σας εἰς τοῦ κ.

Π. ΓΙΑΝΝΙΟΥ

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ, ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΑΡΓΥΡΟΧΟΕΙΟΝ ΣΤΕΦ. ΚΑΡΥΔΑΚΗ ΕΝ ΘΗΡΑ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς.

Τὸ καλλιτεχνικὸν τούτο κατάστημα κατασκευάζει καὶ προμηθεύει μετ' ἀπαραμίλλου γούστου τὰ τελειότερα καὶ κρυφότερα κοσμημᾶτα ἐξόχου τέχνης, ἀργυρᾶ σκεύη ἐκκλησιαστικὰς εἰκόνας κλπ. ἐν αὐτῷ εὐρίσκονται καὶ συλλογαὶ κοσμημάτων πολυτίμων.

ΥΦΑΣΜΑΤΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΘΗΡΑ Β. Π. ΝΟΜΙΚΟΥ

Πλουσιωτάτη συλλογὴ ὅλων τῶν εἰδῶν τοῦ γυναικείου στολισμοῦ, ὑφασματα μᾶλλινὰ καὶ βαμβακερὰ χασέδες λευκὰ καὶ ἀμερικανικὰ, νήματα καὶ λοιπὰ.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΕΙΟΝ «Η ΑΓΑΠΗ» ΧΡ. ΝΟΜΙΚΟΥ ΕΝ ΘΗΡΑ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς.

Μικρὸν μὲν λόγῳ τοῦ μικροῦ κύκλου τῆς ἐργασίας, πλὴν καθήριον καὶ πρότυπον μαγειρικῆς οἰκιακῆς, τὸ ἀγνότερον βούτυρον, τὰ νοστιμότερα κρέατα καὶ ἐν γένει τὰ καλλίτερα ὑλικά μεταχειρίζεται τὸ ἄνω ἐστιατόριον, πλὴν δὲ τούτων καὶ οἶνον ἐπιτραπέζιον Θηρακικὸν πρώτης ποιότητος.

ΕΛΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΟΝ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΠΟΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Γ. Θ. ΚΑΝΑΚΑΚΗ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ὅπισθεν Τινανείου κήπου

Πλὴν τοῦ ἐξαρέτου ζύθου ἐγχωρίου εἰς ποτήρια καὶ εὐρωπαϊκοῦ εἰς φιάλας ὅλων τῶν πεφημισμένων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης θὰ εὐρητε καὶ τελειοτάτην συλλογὴν ἐδωδῶν καὶ ποτῶν, ἀστακοί, τόνοι, σαρδέλλες, χοιρομήρια, σαλάμια, τυρὶ εὐρωπαϊκοὶ Biscuits τῶν πεφημισμένων ἐργοστασίων Macenzie-Macenzie. Τέλος μαστίχην Χιακὴν πρώτης ποιότητος.

Τὸ ἐντευκτήριον τῆς ἐκλεκτῆς κοινωνίας τοῦ Πειραιῶς

ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑ

Δ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ & Γ. ΛΑΟΥΤΑΡΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 10

Οἱ κ. κ. Δ. Ζαχαρόπουλος καὶ Γ. Λαούταρης, καλλιτέχναι καὶ φιλόκαλλοι ἐπιπλεστόλοι ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἔργασθέντες ἐν Ἀθήναις, τελειοποιηθέντες δὲ εἰς τὰ μεγαλῆτερα κταστήματα τῶν Ἀθηνῶν, ἠνέφξαν Εὐρωπαϊκὴν ταπετσαρίαν κατασκευάζουσα τὰ τελειότερα εἶδη ταπετσαρίας, ἅτινα ἐφάμιλλα ὄντα πρὸς τὰ Εὐρωπαϊκὰ κατέλαβον τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὰ πολυτελῆ σαλόνια τῶν Ἀθηνῶν. Καναπέδες καὶ πολυθρόνες διὰ προῖκας κλπ πολυτελέστατοι, καθίσματα κλπ. καλλιτεχνικώτατα. Εὐθηνία καὶ καλλιτεχνία χαρακτηρίζει τοὺς φιλοπροόδους ιδιοκτῆτας.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ Γ. & Ν. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ (κάτωθι Δημοτ. Θεάτρου)